

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 673

vineri 14 septembrie 1962

8 pagini 25 bani

Succes în munca din noul an școlar

Ziua de 15 septembrie a intrat prin tradiție în viața școlii noastre ca zi de sărbătoare pentru elevi, învățatori, profesori, pentru părinți și întregul popor. E sărbătoarea întîlnirii cu școlile înnoite, cu colegii, cu învățătorii și profesorii înfrățiți în aceeași hotărîre de a porni la drum pentru cucerirea științei, pentru însușirea tezaurului de cunoștințe creat de generații de-a rîndul.

Prin nemărginita grijă a Partidului și Guvernului, școala noastră are condiții din ce în ce mai bune pentru a instrui și educa tineretul la nivelul cerințelor vieții, ale economiei și culturii noastre în plin avînt.

Statul nostru democrat-popular nu precupește nici un efort pentru înzestrarea învățămîntului cu tot ce este necesar; nimic nou stă în calea împlinirii dorinței de a învăța a tineretului nostru.

Sarcina trasată de Congresul al III-lea al P.M.R. privind generalizarea învățămîntului de 7 ani a fost îndeplinită cu un an înainte de termen, iar trecerea la învățămîntul general de 8 ani se înfăptuiește treptat. Anul acesta clasele I—VI își desfășoară activitatea pe sistemul școlii de 8 ani. Numărul copiilor și tinerilor care vor frecventa cursurile școlilor de 8 ani și medii de cultură generală va depăși în acest an școlar impresionanta cifră de trei milioane. În noul an de învățămînt vor fi școlarizați cu peste 200.000 mai mulți elevi decît în anul școlar trecut.

Pentru a se asigura cuprinderea în școli a tuturor copiilor din clasele I-VII își deschid porțile încă 410 noi școli de 8 ani. De asemenea, creșterii numărului de elevi din școlile medii îi corespunde lărgirea cu 64 de noi unități a rețelei acestor școli.

Noi localuri moderne de școli apar în orașe și sate, noi săli de clasă se adaugă la cele construite în anii puterii populare, creînd condiții pentru ca întregul nostru tineret să se poată bucura din plin de dreptul la învățătură. Începutul noului an școlar înseamnă darea în folosință a peste 5.000 noi săli de clasă, care împreună cu cele aproape 7.000 construite în anii 1960—1961, constituie o garanție sigură că sarcina trasată de Congresul al III-lea al P.M.R. de a se construi

Acad. ILIE G. MURGULESCU
ministrul Învățămîntului

15.000 noi săli de clasă pînă în 1965 va fi îndeplinită și depășită.

În timp ce elevii se bucurau de frumoșele vacanței de vară, miîni grijului s-au ocupat de efectuarea reparațiilor și curățeniei localurilor de școli, a mobilierului, a materialului didactic, de aprovizionarea școlilor cu combustibilul necesar.

Anul școlar pe care îl începem va marca o creștere a calității conținutului învățămîntului. Se continuă întărirea legăturii învățămîntului cu viața, cu practica.

Programele și manualele au fost revizuite și îmbunătățite, ținîndu-se seama de ultimele realizări în domeniul științei și tehnicii, iar școlile au primit o cantitate sporită de material didactic.

Pentru învățămîntul de cultură generală s-au editat în acest an 386 titluri de manuale într-un tiraj de 20.600.000 exemplare, din care, prin grija partidului, 17.400.000 exemplare se acordă gratuit elevilor din clasele I—VII.

O dată cu triumful socialismului la sate, în fața școlii se pune sarcina unei mai strînse îmbinări a învățămîntului cu cerințele satului complet colectivizat. Pentru îndeplinirea sarcinilor trasate prin Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. și ale sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale din aprilie 1962, începînd cu acest an școlar se introduce un obiect nou de studiu la clasele V-VII ale școlilor sătești — „Agricultura”.

Înfăptuirea complexelor sarcini puse de dezvoltarea școlii noastre este strîns legată de munca susținută și entuziastă pe care o desfășoară harnicii și devotații slujitori ai școlii, zecile de mii de învățatori și profesori, directori și inspectori, care se bucură de grija permanentă a partidului și guvernului și de prețuirea întregului popor.

Învățătorilor și profesorilor care au funcționat pînă acum li se alătură în acest an

școlar noul contingent al absolvenților instituțiilor de învățămînt superior, ai școlilor și institutelor pedagogice, ai universităților.

Cei ce participă astăzi la festivitatea deschiderii școlilor își amintesc cu siguranță că nu întotdeauna începutul anului școlar aducea bucurie pentru toți. Pentru cei mai mulți copii școlile rămîneau mereu cu porțile ferecate; școala și slujitorii ei se zbăteau în lipsuri și greutăți, pentru că stăpînirea de atunci nu avea nevoie de un popor luminat. Firească este bucuria și mulțumirea pe care oamenii școlii o aduc din inimă partidului pentru zilele luminoase pe care le-a creat tinerii generații ca să crească și să-și dezvolte armonios toate forțele creatoare.

Ce gînduri, ce îndemnuri pot fi adresate acum, la acest început de an școlar, elevilor și slujitorilor școlii?

Nici o piedică, nici o greutate nu stă în calea voastră, copii și tineri, pentru îmbogățirea cunoștințelor, pentru însușirea culturii celei mai înalte. Aveți o singură grijă, o singură datorie — să învățați cu sîrguință, să puneți tot elanul tineretului vostru în muncă, să vă pregătiți temeinic pentru a putea participa cu pricepere la opera de desăvîrșire a construcției socialismului, să deveniți oameni demni de epoca minunată pe care o trăim.

Ne adresăm și vouă, celor ce aveți frumoasa menire de a instrui și educa viitoarele generații de constructori ai socialismului și comunismului cu îndemnul de a depune ca și pînă acum aceeași muncă entuziastă, străbătută de un înalt patriotism, de elan creator, pentru continua îmbunătățire a metodelor de muncă, în vederea ridicării continue a nivelului activității voastre.

Fiți, prin munca voastră, prin rezultatele ce le veți obține, la înălțimea grijii și prețuirii pe care v-o acordă partidul și guvernul, întregul nostru popor.

Să începem noul an școlar cu hotărîrea vie de a obține noi succese pe drumul cuceririi științei, în formarea unui tineret bine pregătit și devotat partidului, poporului.

Vă urăm, dragi elevi, învățatori, profesori, directori și inspectori succes deplin în anul școlar în care pașim acum!

Urăm
cititorilor noștri
spor la muncă
noi și mari
realizări
în instruirea
și educarea
tinerei generații

URARI PENTRU ANUL NOU AL INVAȚĂMINTULUI

Să dăm tineretului știința vie, izvor de putere și progres

Pe porțile școlilor și facultăților reintră în aceste zile copii și tineri, elevi și studenți, cu forțe sporite după lunile de frumoasă vacanță.

Incepe un nou an școlar.

Poporul nostru se mândrește cu marile realizări ale școlii de toate gradele, fundamentată pe învățătura marxist-leninistă, legată indeluctabil de marile țeluri ale construcției socialismului și comunismului. Noi generații de învățători și profesori întăresc continuu frontul larg al armatei culturii. În fiecare colț al țării se înalță noi construcții școlare, iau ființă noi laboratoare, biblioteci, cămine și cantine. Sint dovezi concrete ale griji partidului și guvernului pentru continua dezvoltare a învățămîntului, științei și culturii.

Pe noi, dascălii, ne așteaptă un nou an de muncă. Să dăm tineretului știința vie, izvor de putere și progres, să-l educăm în spiritul atașamentului profund pentru partid, pentru popor și umanitate, pentru cauza socialismului și păcii. Să facem ca noul an școlar să dea roade și mai bogate, îndeplinind astfel cu cinste nobila misiune ce ni s-a încredințat.

Prof. univ. JEAN LIVESCU
Rectorul Universității București

Salutul metalurgiștilor

Constructorii de mașini și utilaje pentru industria noastră, printre care se numără și colectivul uzinei „Timpuri Noi”, întâmpină cu bucurie fiecare început de an școlar. Noi considerăm zecile de mii de ucenici și elevi care intră în anul întâi al școlilor profesionale și tehnice drept un nou detașament care, pregătit cu pricepere și dragoste în școală și în cadrul practicii din uzine, va face să crească forța și capacitatea de producție a industriei socialiste din țara noastră. De aceea toți ucenicii și elevii școlilor profesionale și tehnice sint priviți de muncitori, tehnicieni și ingineri drept niște copii ai lor.

Ceea ce este esențial, ceea ce trebuie să avem toți în vedere — cadre din producție, profesori, maiștri-instructori — este familiarizarea viitorilor muncitori cu tehnica în plin progres și în special cu acele mijloace de producție și cu acele procese tehnologice care constituie afirmarea noului. Este un fapt cert, pe care nu trebuie să-l uităm, că

peste cîțiva ani, cînd elevii și ucenicii de astăzi vor absolvi școala, uzinele noastre vor lucra cu utilaje dintre cele mai moderne, mai perfecționate.

Grija pentru educarea comunistă a tinerei generații de muncitori constituie un factor însemnat pe care, de asemenea, trebuie să-l avem mereu în vedere. Ne bucurăm mult faptul că, sprijinită de conducerea uzinei noastre, școala profesională „Timpuri noi” a organizat în acest an un club al ucenicilor, spațios și bine dotat, în care viitorii muncitori își vor putea petrece în chip plăcut timpul liber: vor citi și vor face sport, vor asculta muzică și vor vedea spectacole, își vor dezvolta înclinațiile, talentele.

Succes în activitatea creatoare pe care o veți desfășura în noul an școlar, dragi tovarăși profesori, succes în muncă și în viață, dragi ucenici și elevi!

Ing. MIHAI ONISIE
director adjunct al uzinelor
„Timpuri noi”-București

Sîntem siguri că nu veți precupeți nici un efort

Învățămîntul agricol își începe activitatea în noul an școlar sub semnul istoricelor documente ale plenarei C.C. al P.M.R. și ale sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale din aprilie a.c., care au consacrat victoria definitivă a socialismului în întreaga economie a țării.

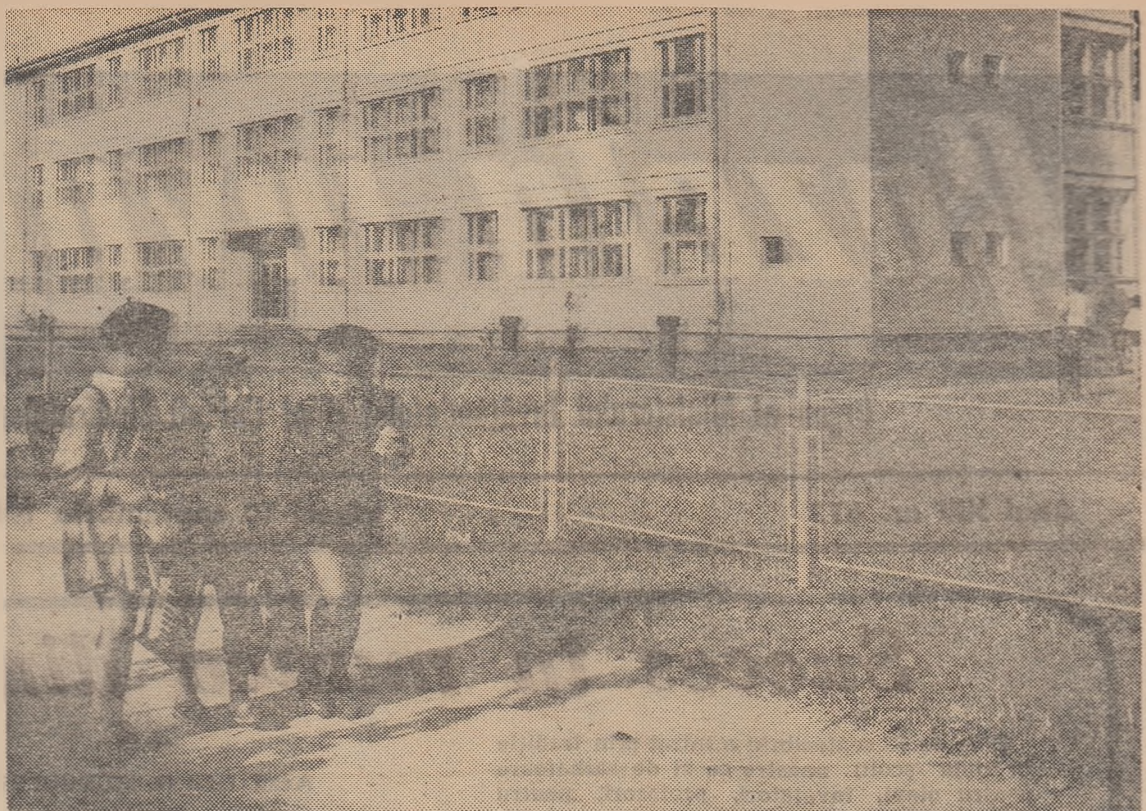
În lumina noilor cerințe formulate de agricultura noastră în plină dezvoltare, în care se introduce pe scară tot mai largă știința și tehnica agricolă cea mai avansată, mijloacele mecanizate de muncă și electrificarea complexă, învățămîntul agricol a fost reorganizat printr-o recentă Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri, asigurîndu-se condiții dintre cele mai bune pentru pregătirea temeinică și multilaterală a specialiștilor cu calificare medie și superioară. Ca urmare, în acest an școlar își încep munca plină de răspundere noi tipuri de școli tehnice-agricole, veterinarie, horticoale. Mii de tineri care au dat nu de mult examenul de intrare în aceste școli pășesc acum cu emoție pragul lor, însuflețiți de dorința de a învăța cît mai bine, de a cunoaște în amănunțime frumoasele lor meserii.

La rîndul lor, cadrele didactice, cărora li s-au pus la dispoziție condiții materiale dintre cele mai bune, s-au pregătit să predea la nivelul științei și tehnicii înaintate cunoștințele privind cultura solului și creșterea animalelor. Pe terenurile stațiilor experimentale ale marilor unități agricole socialiste, în cabinetele școlare, în laboratoare, cadrele didactice au posibilitatea de a îmbina în pregătirea viitorilor lucrători din agricultură munca didactică cu cercetarea științifică.

O muncă importantă, de mare însemnătate pentru pregătirea viitorilor colectivști, au de îndeplinit și profesorii care vor preda obiectul „Agricultura”, nou introdus în programa școlilor de cultură generală de la sate.

Elevii și profesorii din toate școlile patriei își pornesc acum cu elan și hotărîre munca. Siguri că nu vor precupeți nici un efort în realizarea sarcinilor lor, le urăm succes deplin în activitatea rodnică pe care o desfășoară.

ION NEGOIȚĂ
Erou al Muncii Socialiste,
președintele G.A.C. Pechea,
regiunea Galați

În drum spre școală

O TREAPTĂ MAI SUS

Am umblat mult prin țară în vara asta. Și prelutindeni m-am întîlnit cu școlari. Școlari de toate virstele. Școlari în tabere, în excursii, în vizită la muzee, la muncă pe tarlalele colectivelor. Mi-am încrucișat drumul cu grupuri de elevi, conduși de profesori, la Omul, la Cluj, la Bicaz, la Mamaia. A fost asta o vară de bucurie și deslătare tinerească pentru școlari; o vacanță de cunoaștere a țării, a monumentelor ei istorice și artistice, a frumuseților naturii patriei noastre, și, mai cu seamă, a grandioaselor realizări din anii aceștia.

Și au avut școlarii noștri ce vedea, cu ce-și îmbogăți bagajul de cunoștințe și, mai ales, au avut de ce să le vibreze sufletul și să li se umple inima de mîndrie: prin vrednicia oamenilor țara devine zi de zi tot mai cuceritor de frumoasă.

Iar acum, la început de septembrie, am intrat și în cîteva școli, cu grijă pregătite pentru noul an de muncă școlară. Și m-a emoționat osîrdia cu care profesorii și directorii pregăteau totul: laboratoare, material didactic, manuale.

Nu știu cum, dar eu, care am trăit și altfel de vacanțe, și altfel de începuturi de an școlar, nu pot să nu subliniez caracterul nou al acestei acțiuni care preocupă azi întregul popor.

Altădată vacanța era ca o prăpastie între un sfîrșit și un început de an școlar. Cei mici aproape că uitau ce au învățat în cursul anului școlar. În vacan-

ța școlarii nu se mai întîlneau cu cartea ori cu caietul decît în vis. Cînd am început cursurile în clasa a III-a, jumătate din colegii mei n-au mai știut să scrie cuvîntul „pline”; îl scriau cum îi rosteau acolo, în fundul Moldovei: „plne”. Atunci cartea lipsea cu desăvîrșire. Una, cu povești, fără început și fără sfîrșit, am descoperit-o într-o vacanță în podul casei crișmarului. Am citit-o pe cîmp cu vacile, pînă s-a deslăcut foaie de foaie. Am cîștigat-o la loc. Și poate ar mai fi durat biata, cîtăva vreme, dacă n-o rodea un pîrdalnic de vițel. Mi-a reamintit de aceste înlîmplări unul din colegii mei de atunci, azi brigadier în colectivă. Discuta cu feciorașul lui, elev în clasa a IV-a, despre programul la televizor. În seara aceea era ocupat la batoză și deci nu putea viziona la televizorul căminului cultural piesa de teatru.

— Să-mi spui mine subiectul — a dat în grijă feciorașului. Și să-mj ceri cartea de la bibliotecă, s-o citească duminică. Scria în ziar că-i o piesă bună.

Vacanța nu mai intrerupe munca de culturalizare; vacanța menține cartea la mare cinste. Prelutindeni: la oraș și la sat, la tineri și la vîrstnici. Dar asta se datorește, în mare măsură, setei de cultură a poporului. Se datorește regimului nostru.

În bibliotecile din orașe și sate, în bibliotecile uzinelor, nu-i ceas în care să nu apară patru-cinci școlari cu cărțile sub braț, să ceară mereu alte și alte cărți noi. Alături de părinți, muncitori

sau țărani, școlarii vacanțelor noastre de azi citesc și-și completează cultura, îmbină sportul și distracția cu lectura. Da, am trecut aproape pe nesimțite la faza școlii continue, corespondătoare fazei culturii fără întrerupere de analabetism. Și cultura școlilor e semnul numărului unu al progresului.

De aceea și începutul muncii din școală are în anii aceștia un caracter deosebit. Vine ca o treaptă mai sus, în lumină. Vine o dată cu emoția „celor mici” și cu bucuria „celor mari”, convinși că au de învățat lucruri minunate, capabile să întrefînă setea și dragostea de știință. Vine cu convingerea că partidul dă învățămîntului și culturii tot ce se poate da: grija cea mai atentă și călăuză cea mai sigură.

Într-un sat de lingă Orăștie am intrat într-o clasă împodobită de elevi și părinți pentru ziua festivă a începutului de muncă. Parcă adunaseră, acolo, toate florile și toată cromatica toamnei: o dăruire de culoare și lumină, pe bănci, în jurul tablei. Iar pe catedră, înconjurată de ghirlande, elevii au scris numele învățătoarei cu flori de crăișe. Părea o impresionantă cusătură pe un ștergar de nuntă transilvană. Un cuceritor semn de recunoștință.

Și nu-i nimic mai emoționant poate decît un început și-un sfîrșit de an împodobit cu flori. Florile vieții, ale muncii incununate de succes, florile dragostei și ale recunoștinței.

DUMITRU ALMAȘ

Se deschid școlile!

Pe ogor se culeg roadele, iar școala abia-și începe însămîntările. Toamna este primăvara însoțită a școlii

În față îmi stă șirul lung de toamne — toamnele în care mi-am întîmpinat elevii în pragul fiecărui nou an școlar. Toamne udate cu ploaie reci și dese de munte, cu copii zgribuliți și palizi, cu manuale flendurite și cu un conținut întunecat, sau fără nici un manual. Amintirile toamnelor tinereții mele.

Apoi toamne însorite, cu lumină violetă de brînduși și văzduh brăzdat de funigei, cu inimi încălzite de dragoste pentru noile vieți, cu larmă de început și cu nădejdi, nădejdi și planuri.

Inima mea vibrează de emoție și azi, ca și acum 37 de ani, ca în fiecare primă zi de școală a anului. Pînă și strada, strada cu oameni, cu copii, cu clădirile ei este mai luminoasă, mai caldă, mai îmbietoare pentru mine în ziua începutului de an.

Începutul anului școlar are un miros care rămine întipărit, miros de librărie, de literă nouă, miros de curățenie, de mere — o prospețime care înviorază mîntea și inima gata de muncă, prospețime pe care o dau naturii numai zilele acestea unice ale anului școlar — zilele lui septembrie.

Întîlnirea dintre educator și elevi are un farmec pe care nu-l mai

poți uita, chiar dacă l-ai trăit o singură toamnă, o singură zi.

Pînă nu de mult, ziua aceasta era și pentru mine un prilej de a-mi analiza înfăptuirile, de a găsi noi căi spre a-mi desăvîrși munca de învățătoare. Construiam planuri care-și ridicau vîrfurile pînă sus, la stele, și cu sufletul avîntat chibzuiau apoi și cîntăream posibilitățile de înfăptuire.

Astăzi, în mîntea mea cresc și se luminează imaginile scumpe ale foștilor mei elevi, ale oamenilor crescuți de mine sau sub ochii mei și care muncesc acum în patria noastră, construind viața nouă. Îi văd cu ațita

limpezime pe fiecare în banca lui, cu chipul lui, cu firea lui, cu posibilitățile lui!

Îi văd... căci munca de educator are un farmec pe care nu-l mai poți uita chiar dacă l-ai trăit o singură toamnă, o singură zi.

Mă gîndesc de pe acum la roadele pe care le va culege școala la sfîrșitul anului care începe. Și sint sigură că în școala nouă a patriei noastre, în școala călăuzită cu atîta grijă și dragoste de partid, ele vor fi mari, vor fi depline.

ELENA MATEI
învățătoare pensionară
decorată cu Ordinul
Muncii

Crește zestrea școlilor noastre

Succesele obținute de statul nostru în dezvoltarea economică — devenită astăzi, în anii puterii populare, tot mai puternică și mai înfloritoare — fac posibilă investirea unor fonduri mereu sporite în toate sectoarele de activitate. De o grijă deosebită din partea partidului și guvernului se bucură învățământul nostru de toate gradele. Școlile se îmbogățesc an de an. Crește zestrea învățământului. Este o creștere masivă, substanțială, de neconceput în anii de altădată.

O astfel de creștere a bazei sale materiale

cunoaște învățământul și în acest an școlar. Pe tot întinsul patriei s-au înălțat școli noi, încăpătoare, înzestrate cu laboratoare bine utilitate, cu material didactic modern. Milioanele de elevi din clasele I—VII primesc gratuit manuale în valoare de și mai multe milioane de lei.

Această îmbogățire a zestre școlilor o simte fiecare profesor la catedra lui, o constată fiecare elev din banca lui. Ea le creează condiții tot mai bune pentru o muncă rodnică, plină de succese.

Construcții noi

După mai mulți ani am trecut din nou pe drumul care duce din Pm. Vilciș prin Govora spre Horez și mai sus, spre frumoasele Vladimirescului. Peste șase ani toți acești ani în amintire pitorescul satelor vilcene adăpostește adeseori la umbra renumitelor dealuri care se aștern în valuri până aproape de Cimpia Dunării. Nici la începutul drumului nici pe parcurs n-am regăsit însă locurile rămase în amintire. Peste tot au survenit schimbări. La umbra dealurilor s-a adăunat umbra sondelor, spre Govora lucesc în soare turnurile metalice ale renumitei fabrici de sodă în timp ce din Băbenii Ungurenilor de demult răzbat ritmice ecouri vestind trecătorilor că aici se înflăcărează Iemnul. Nu s-a schimbat un aspect sau altul al lucrurilor, ci însăși esența lor. Și asta se vedește în toate ra-

murile vieții, în toate aspectele ei.

Acum, în zilele premergătoare deschiderii anului școlar, vezi parcă mai limpede și marile transformări de pe tărîmul învățământului.

La Băbenii, vechea școală de 4 ani a ajuns mai înălțată de 7 ani, iar azi e o impunătoare școală medie cu mai multe rânduri de clase, funcționând într-o clădire nouă. La Govora — școală medie, la Călimănești — școală medie, la Horezu — școală medie. Peste tot clădiri noi, impunătoare, luminoase, de dimensiuni neconștate altădată, înzestrate cu laboratoare și bogat material didactic. La poala munților, în raionul Horezu, am văzut cadrele didactice din comuna Vaideeni zorind pregătirile pentru deschiderea anului școlar. Alături de școala mică, săracă, pe

care am vizitat-o ultima oară acum trei ani, se înalță un local mare cu etaj — adevărat palat — în care învață copiii ciobanilor de altădată. La Bărbătești, Mateești, Romani, Șirineasa zeci și zeci de noi săli de clasă adaugă celor existente zestre bogată, menită să asigure condițiile pentru trecerea la învățământul general de 8 ani.

În întreaga țară numărul sălilor de clasă construite în anii 1960-1961 se ridică la 6.955 — atâtea câte nu se construiau altădată nici într-un deceniu. În prima zi a noului an școlar zăte peste 3.600 de săli noi de clasă își vor primi pentru prima dată oaspeții, urmînd ca pînă în decembrie numărul localurilor de școală nou construite să însumeze 5.415 săli de clasă.

C.R.

Doi imagini care anunță începutul anului școlar. Sus: câteva îndrumări despre cum trebuie îngrijită grădina școlii, jos: o afluență mare de cumpărători în fața raioanelor cu manuale școlare

MANUALE

Tovarășă Iuliana Mușat, directoarea Școlii de 8 ani nr. 11 din raionul „30 Decembrie”, zorea zilele trecute, ajutată de câteva cadre didactice, pentru a pune la punct ultima problemă legată de pregătirea deschiderii noului an școlar: repartizarea manualelor pe clase, pe elevi. De fapt, nu este o problemă ușoară, cum pare a fi la prima vedere. Buna ei rezolvare presupune o evidență clară a efectivului de elevi, o situație precisă a celor care vor veni în clasa I. Pentru că în prima zi de școală, irumus împachetate, cărțile vor fi înmăunate fiecărui elev. Nu se admite nici o înșurubătură. În pachetele elevii trebuie să găsească scrisorile înalte cărțile. Și desigur să luze 618 pachete pentru 618 elevi, care primesc peste 1500 de cărți, să verifice, să eticheteze, nu este un lucru simplu. Dar directoarea și cadrele didactice au experiență și lucrul înaintea repede.

În fața cărților pe care le vor primi în dar școlarii claselor I-VII mi-am adus aminte de primele zile ale lui septembrie de altădată, din vremea cînd la poartă școlii înțorea un adevărat „șag” de cărți. Rupte, murele, agitate la rînd în fața profesorilor lor, cărțile așteptau să-și găsească cumpărătorii. Cel ce vindea era la școală, iar cumpărătorii să-și cumpere și el cărțile pentru zona clasei. Bineți de vremea cînd era cumpărată tre-

ceau mai departe, din mîna în mîna. Cartea uzată, roasă pe la margini, pătată, devenea un simbol. Simbolul vieții copilului necăjit, al copilului de muncitor sau de țaran.

Cărțile pe care le vor primi în dar elevii claselor I-VII ale școlilor noastre — 17.400.000 de exemplare — reprezintă și ele un simbol. Simbolul grijii pe care partidul și guvernul o acordă tineretului, pregătirii și educației lui. Manualele școlare — unelte principale în munca profesorilor și elevilor — se îmbogățesc, în număr și calitate, an de an. Editura didactică și pedagogică a editat numai în anul acesta 386 de titluri de manuale școlare, care însumează un tiraj de 20.600.000 de exemplare.

Au fost editate și reeditate atît manuale pentru învățământul de cultură generală, cit și pentru școlile profesionale, tehnice și lehnice de maiștri. Acestea se ridică la aproape 200 de titluri, cu un tiraj de 800.000 exemplare.

În afara manualelor editura a pregătit și o serie de lucrări de specialitate și metodice.

Parte integrantă a zestre învățământului nostru, manualele școlare, lucrările de pedagogie contribuie într-o măsură tot mai însemnată la perfecționarea muncii didactice, la îmbunătățirea pregătirii tineretului pentru viață.

R. CONSTANTIN

Material didactic

O cifră: 19.000.000.

Ea reprezintă valoarea materialului didactic cu care au fost înzestrate școlile de cultură generală din țară pentru noul an de învățământ. Este cu circa 3 milioane mai mare decît în anul școlar trecut. (Facem, de la un timp, comparații, cu ani apropiați nouă, anii puterii populare, căci cu mulți ani în urmă termenii de comparație ar fi infimi sau de-a dreptul inexistenți).

La întreprinderea de material didactic — acolo unde se fabrică cea mai mare parte din aparatele, piesele, instrumentele și planșele folosite în școli — sporirea producției se exprimă în procente. În 1962 producția a crescut cu peste 20 la sută față de 1961, iar în 1963 va crește cu încă 23 la sută. Harnicul colectiv al întreprinderii se străduiește să predea școlilor lună de lună tot mai multe sortimente moderne, perfecționate și în cantități suficiente pentru a satisface nevoile învățământului.

La începutul acestui an școlar multe produse ale I.M.D. au îmbogățit zestrea laboratoarelor. Iată câteva cifre edificatoare: pe lângă sortimentele fabricate în anii trecuți, I.M.D. produce aproape 20 de sortimente noi. Au și fost expediate școlilor 400 de celule fotoelectrice, 200 de polariscope demonstrative, 500 de truse pentru experiențe optice, 200 de detectoare tip Geiger-Muller. Tot din zestrea noului an școlar vor face parte și alte produse noi, cum ar fi aparatul pentru punerea în evidență a cîmpului magnetic rotitor, cutia cu rezistențe fixe, manometrul didactic, trusa de electrochimie etc.

Peste 100 de produse care au fost experimentate în școli în anii trecuți și au dat rezultate bune au fost fabricate anul acesta în cantități mai mari și livrate școlilor. Printre ele enumerăm 3.000 ampermetre și voltmetre, 1.000 de truse pentru studiul chimiei, 1.000 de truse pentru studiul mecanicii și electrotehnicii, 350 de stații meteorologice, 300 de telescoape didactice, 500 de mulaje ale corpului omenesc, numeroase hărți în relief, aparate de emisie-recepție, generatoare electrostatice, truse de corpuri geometrice pentru clasele I-IV, bancuri de timpărie și altele.

Ținînd seama de rolul tot mai mare al mijloacelor audio-vizuale în procesul de învățământ, I.M.D. a produs și a livrat recent școlilor peste 450.000 de diapozitive, reprezentînd sute și sute de titluri, dintre care 200 noi — „Muzeul Antipa”, „Muzeul satului”, „Construcții noi în București”, imagini din regiunile țării etc.

În graiul cifrelor, toate acestea înseamnă pătrunderea materialului didactic nou și modern în fiecare școală, din fiecare colț al țării.

I. MIRCEA

În laboratoare

În laboratorul de chimie, sclipind de curățenie, se lucrează în liniște. Se aude numai clinchetul caracteristic al vaselor și al eprubetelor. Ochii elevilor urmăresc cu atenție explicațiile profesorului. Miinile lor, care s-au deprins cu astfel de lucrări, agită eprubetele, toarnă picătură cu picătură substanțele chimice necesare, în dozele indicate. O clipă — și pe fețele tuturor a apărut un zîmbet: experiența a reușit! Alta, tot atît de interesantă, începe...

Am anticipat puțin, căci cursurile încă n-au început. Dar vizitînd laboratoarele școlilor vedem parcă aievea scena aceeași atît de reală, atît de frecvent întîlnită în școli. Pretutindeni în țară locașurile în care învață elevii s-au îmbogățit cu laboratoare noi, bine utilitate, pretutindeni laboratoarele existente au fost completate, puse la punct.

Să ne oprim la Școala medie nr. 32 „Filmon Sirbu” din Capitală — una din sutele de școli noi construite pe tot întinsul patriei. Aici, în laboratorul de chimie, o dată cu primele lecții, se vor putea efectua lucrări frontale, va fi posibil ca fiecare elev să efectueze singur experiențele cele mai complicate. În dulapuri se află peste 1.000 de eprubete, sute de sticlufe cu substanțe chimice, truse individuale, veselă. Întreg aparatul de laborator a fost pregătit din vreme.

La fel arată și laboratorul de

fizică, care și-a mărit în anul acesta zestrea cu o trusă electronică, un spintariscop, un spectroscop, un generator electrostatic tip Van der Graff și multe altele.

Și aceasta nu e totul. În cursul primului trimestru școala va primi noi utilaje și materiale didactice, în valoare de 100.000 de lei. Conform acestui contract laboratorul va fi înzestrat cu aproximativ 10 exemplare din fiecare gen de aparate.

O dată cu începerea noului an școlar, pe elevii și așteaptă și alte surprize: a fost completat mobilierul laboratorului, s-a realizat un camuflaj perfect pentru desfășurarea în bune condiții a lucrărilor de optică, proiectii etc. Și pentru extinderea activității din cercuri au fost achiziționate aparate și materiale noi, cum ar fi de pildă aparatele de fotografiat și mărit pentru cercul de fotoamatori al școlii.

— În casa nouă se cade să avem și zestre bogată — ne spune tov. Florin Popescu, directorul adjunct al școlii. Anul acesta s-au alocat fonduri însemnate pentru înzestrarea laboratoarelor școlii. Noi vedem în aceasta o mărturie a grijii pe care o poartă partidul și guvernul învățământului nostru. Sintem mîndri că muncim în școli bine înzestrate, în care există toate condițiile pentru a desfășura procesul de învățământ la un nivel ridicat.

IONEL VLADIMIR

Se fac ultimele pregătiri și în laboratoarele de fizică și chimie

Cadre pentru economie și cultură

Minunate sînt realizările cu care se poate mîndri astăzi patria noastră socialistă. Dar și mai minunate sînt proiectele noastre de viitor, proiecte care devin de la o zi la alta biruitoare realități.

Succesele raportate de regimul nostru în toate domeniile sînt rezultatul firesc al muncii avîntate, entuziaste, desfășurate de oameni. Tocmai de aceea bătălia pentru desăvîrșirea construcției economice și culturale înseamnă

implicit o neîntreruptă strădanie plină de grijă și atenție pentru creșterea a noi și noi detașamente de cadre. Aceasta este cea mai de seamă sarcină încredințată școlilor din patria noastră. Ea este realizată prin munca pasionată de fiecare zi a zecilor de mii de pedagogi, de învățători și profesori din școlile de cultură generală, din școlile profesionale și tehnice, din institutele de învățămînt superior.

Cunoștințe pe măsura epocii noastre socialiste

Viața nouă din patria noastră, luminată de soarele strălucitor al socialismului, a pus în fața școlii de cultură generală sarcini pe măsura zilelor pe care le trăim și pe măsura zilelor încă mai mărețe care vor veni.

În școala noastră nouă, tuturor copiilor li se asigură posibilitatea de a-și însuși cunoștințele de bază din cele mai diferite domenii de activitate. Cuprinderea tuturor copiilor patriei în școala de 7 ani, trecerea la învățămîntul general și obligatoriu de 8 ani — trecere care se realizează în prezent — permanenta ridicare a calității procesului de învățămînt asigură an de an economiei și culturii din țara noastră un nesecat izvor de cadre temeinic pregătite, menite să facă față grandioaselor sarcini ale desăvîrșirii construcției socialiste. De aici, din școala de

cultură generală, pornesc la sfîrșitul fiecărui an de învățămînt noi detașamente de tineri care se îndreaptă spre uzine și fabrici, spre ogoarele înfrățite ale gospodăriilor agricole colective, spre școli profesionale și tehnice, spre institute de învățămînt superior.

Tocmai de aceea munca, în cele mai variate forme, a devenit o parte organică a procesului instructiv-educativ. Legarea cunoștințelor teoretice de practică, proces deosebit de complex, se realizează prin experiențele efectuate în laboratoare, prin munca desfășurată nemijlocit în producția industrială și agricolă. Înarmându-i pe elevii cu cunoștințe și deprinderi, școala de cultură generală îi educă în același timp în spiritul dragostei față de muncă. În procesul învățării

și al muncii se conturează noul profil moral al tineretului din patria noastră, înzestrat cu o voință puternică, disciplinat și dirz, însuflețit de un patriotism fierbinte.

Nu o dată poți întîlni în halele uzinelor tineri care, schimbînd pentru cîteva ceasuri uniforma școlară cu salopeta, lucrează cot la cot cu muncitorii, împreună cu ei. Faptul acesta nu reprezintă ceva excepțional, ci, dimpotrivă, el intră în limitele firescului, ale obișnuitului. Sînt numeroase școli ai căror elevi cunosc practic, în cadrul procesului de instruire în producție, răspunderea muncii. Elevii Școlii-medii nr. 39 din raionul Tudor Vladimirescu, bunăoară, au efectuat instruirea practică — și urmează s-o continue și anul acesta — la întreprinderea „Optica romină”. Rezultatele bune obținute de ei în munca productivă, folosirea pricepută în această muncă a cunoștințelor de matematică, fizică, chimie au fost evidențiate de nenumărate ori.

— Sîntem mulțumiți de felul cum s-au prezentat anul acesta la practică elevii — spunea într-o discuție tînărul muncitor fruntaș Constantin Caloianu. Elevii au venit punctual la uzină, au lucrat cu multă seriozitate și tragere de inimă. Sîntem cu adevărat mîndri de ceea ce au reușit să facă ei și îi ajutăm cu drag să pătrundă mai departe în tainele meseriei.

Valorificînd experiența prețioasă a anilor trecuți, cadrele didactice din școlile patriei noastre sînt hotărîte ca în acest an școlar să strîngă și mai mult legătura învățămîntului cu practica, să asigure elevilor lor o pregătire temeinică, multilaterală pentru viață.

Prof. GH. DIVRICIAN

Prof. GH. SOVU

Viitorii specialiști ai agriculturii

Victoria de însemnătate istorică raportată pe frontul desăvîrșirii construcției socialiste de întregul nostru popor, sub conducerea partidului, o dată cu încheierea colectivizării agriculturii, a pus sarcini noi, de mare însemnătate, în fața învățămîntului.

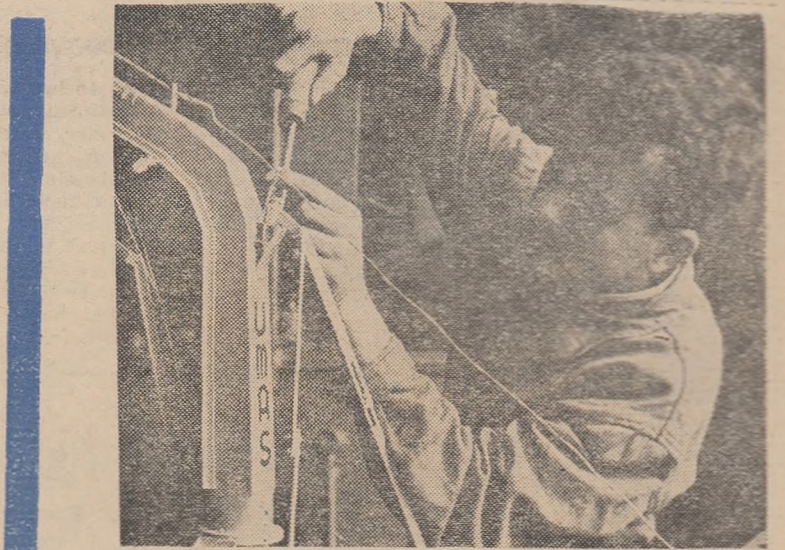
Numărul mare de tractoare și mașini agricole cu care va fi dotată în anii următori agricultura impune pregătirea într-un ritm corespunzător a mecanicilor agricoli. Conform Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri, școlile profesionale de mecanici agricoli vor primi anual cîte 15.000 tineri din rîndurile absolvenților școlilor de 7 (8) ani. În acest an școlile profesionale de mecanici agricoli vor fi urmate de peste 40.000 elevi. Pentru a-i ajuta să-și însușească temeinic cunoștințele despre tractoare și mașinile agricole, despre funcționarea și folosirea acestora, precum și despre agrotehnica principalelor plante și despre modul de executare a lucrărilor agricole cu mijloace mecanizate, cadrele didactice, urmînd îndrumările cuprinse în documentele de partid, își propun să lege strîns activitatea din școală de munca marilor unități agricole socialiste.

În vederea cît mai bune pregătiri a elevilor, școlile de mecanici agricoli sînt înzestrate cu un bogat utilaj de specialitate, cu tot parcul de mașini agricole și tractoare necesare pentru învățarea

meseriei, cu ateliere în care procesul didactic să se poată desfășura în cele mai bune condiții.

O mare însemnătate se dă de asemenea pregătirii cadrelor tehnice necesare pentru folosirea, întreținerea și repararea tractoarelor și mașinilor agricole. În acest scop se deschid acum, la începutul anului școlar, patru școli tehnice de mașini agricoli cu o durată de 3 ani. Numeroasele și variatele cunoștințe teoretice și practice pe care le vor primi elevii acestor școli le vor permite să fie ajutoare de nădejde ale inginerilor mecanici în organizarea, îndrumarea și controlul executării întreținerii și reparațiilor la tractoarele și mașinile agricole.

În cadrul noului sistem de pregătire a cadrelor tehnice pentru agricultura socialistă din țara noastră, un loc important îl ocupă școlile tehnice agricole cu durată de 4 ani, al căror număr se ridică la 139 unități, cu un număr total de circa 27.000 elevi. Inițierea acestui tip nou de școli a fost cerută de necesitatea de a pregăti într-un timp, relativ scurt un număr mare de tehnicieni agricoli, horticultori, veterinari și contabili agricoli capabili să ajute inginerii și medicii veterinari în organizarea procesului de producție din G.A.S., G.A.C. și stațiunile experimentale. Pentru a lega cît mai strîns pregătirea acestor cadre de nevoile producției, școlile tehnice agricole sînt orga-

Elevul Ilie Cimpoc a contribuit din plin la realizarea unui prețios material didactic pentru cabinetul școlii profesionale „Semănătoarea”

GARANȚII

Învățămîntul dă patriei, cu fiecare an, tot mai multe cadre, nu numai pentru economie, pentru toate sectoarele industriei și agriculturii, ci și pentru frontul larg și însemnat al construcției culturale.

Vrem să vorbim astăzi, aici, despre acele instituții de învățămînt care pregătesc pe cei chemați ei înșiși să instruiască și să educe mîine tineretul patriei — despre institutele pedagogice. De pe băncile lor pornesc zeci și sute de tineri entuziaști, profesori care îmbogățesc rîndurile celui mai larg detașament al intelectualității noastre. Sînt tineri care poartă în suflete dorința nobilă de a contribui la ridicarea nivelului cultural al poporului, de a-și pune forțele în slujba cultivării și educării generațiilor de constructori ai viitorului. La Iași, la Cluj, la București, la Galați — în mai toate regiunile țării — au apărut aceste institute care s-au integrat în peisajul universitar al patriei. Aici se pregătesc fizicieni și chimiști, matematicieni și naturaliști, filologi și geografi, mii de studenți care au îmbrățișat cele mai diferite discipline dar care au o pasiune comună: dragostea de copii, dorința de a-i învăța și de a-i crește oameni.

Deschiderea noului an de învățămînt universitar va însemna pentru orașul Pitești și inaugurarea Institutului pedagogic de

3 ani, prima instituție de învățămînt superior din acest oraș.

Pentru Institutul pedagogic din Craiova începutul anului școlar înseamnă și prima verificare în procesul activității la catedră a primei promoții de absolvenți. Cum vor face față răspunderilor pe care le implică minunata lor profesie? cu ce rezultate vor munci? Orice răspuns dat astăzi acestor întrebări nu poate avea decît valoarea unei anticipații. Și totuși, avem suficiente motive să facem aprecieri din cele mai optimiste cu certitudinea că ele vor fi confirmate de practică. Nu e vorba aici numai de garanția promoțiilor precedente de la alte institute și care se bucură de stima colectivelor unde și duc munca. Este de ajuns doar să știm cîte ceva din viața acestui tînăr instituit pentru a înțelege că absolvenții lui vor fi demni de menirea ce le-a fost încredințată.

Ei au studiat aici, în școlile, probleme de sociologie, filozofie, economie politică și istorie, probleme de pedagogie, psihologie, problemele științifice pe care și-au ales-o. Le-au mai avut la lecții, la seminarii, în laboratoare, pe teren, în școli — acolo unde și-au făcut practica — la strînsă, nemijlocită legătură cu viața. Desigur, nu vor comența viitorilor lor elevi decît o parte din ceea ce știu. Dar pentru a o face așa cum trebuie este necesar să învețe ei înșiși mult, cît mai mult. De aceea pentru Alexandru Firescu, pentru Ștefan Dănculescu, pentru Gheorghe Sorescu, pentru Ovidiu Căluț, pentru toate cadrele didactice ale institutului este permanentă preocuparea de a găsi cele mai potrivite căi în vederea cît mai bune pregătiri a studenților. Acestor preocupări li se adaugă activitatea științifică din cercuri. Cîităm doar cîteva teme dezbătute aici în ultimul timp: „Televiziunea la mare distanță”, „Surse moderne de lumină”, „Integrala Stîlțes” etc. Și să nu uităm o altă latură a pregătirii studenților, și ea de o mare însemnătate pentru activitatea lor viitoare: studiul pe care-l realizează în cadrul cursului „Organizarea, metoda și conținutul muncii culturale”. Problemelor teoretice pe care și le însușesc viitorii profesori la acest curs li se alătură o sumedenie întreagă de acțiuni practice: întîlniri cu artiști amatori de la uzinele „Electroputere”, dezbateri vii pe teme artistice și de popularizare a artei, vizionarea unor repetiții generale la Teatrul de stat, discuții cu regizori și actori, vizitarea muzeelor și observații cu privire la sarcinile unui ghid bine pregătit, înregistrări pe bandă de magnetofon de la un cerc de citit, de la o seară de socotit, de la spectacolul unei brigăzi artistice de agitație etc.

Sînt aspecte obișnuite din viața de muncă a unui institut asemănător oricărui altora. În ele se află cuprinsă însă asigurarea că viitorii militanți pe frontul muncii culturale își vor face cu cinste datoria.

AL. CIUCA

B. OCTAVIAN

Cunoscători ai tehnicii înaintate

Ritmul impetuos de creștere a economiei noastre socialiste atrage după sine creșterea, de la un an la altul, a numărului de tineri care se pregătesc să devină muncitori calificați. Un singur, dar semnificativ exemplu: numărul elevilor cuprinși în școlile profesionale și tehnice ale Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini a crescut la 52.000 în actualul an școlar față de 43.000, cît era în anul trecut.

Pentru a se asigura tot ceea ce este necesar în vederea bunei pregătiri a viitorilor muncitori are loc extinderea neîntreruptă a spațiului școlar, cît și îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață, de activitate și de studiu ale elevilor din școlile profesionale și tehnice. Iată cîteva date care verbos convingător despre ceea ce se realizează pe această linie în sectorul metalurgiei și construcțiilor de mașini. Începe construirea a cinci grupuri școlare noi — la Galați, București, Călan, Ștefănești și Cugir. Curînd va fi dat în folosință un nou complex școlar la Constanța. Se vor construi ateliere noi la școala metalurgică din Birlad și la grupul școlar de pe lângă uzinele „Electroputere” din Craiova, instalații noi la Centrul școlar din Timișoara și la școlile profesionale din Turnu Severin și Roman.

De condiții din ce în ce mai bune se vor bucura în noul an și școlile din sectorul industriei petrolului și chimiei. Cabinetele și laboratoarele acestora au fost reorganizate, înzestrate cu tot materialul didactic și dispozitivele necesare. Pînă la sfîrșitul anului curent vor fi date în folosință localuri noi de școală la Băicoi și Orașul Victoria, numeroase ateliere și laboratoare pe lângă diferite alte școli din țară, ca și noi internate, cu o capacitate totală de peste 1.000 locuri.

Aceeași grijă se manifestă pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de pregătire a viitorilor muncitori și în școlile din sectorul construcției. Localul centrului școlar de construcții din București, de pildă, ridicat în anii puterii populare, este modern, spațios, bine înzestrat. În acest an școlar el s-a mărit cu încă 8 săli de clasă, 5 ateliere și un laborator. Prin darea în folosință a noilor ateliere toți elevii anului I își vor putea efectua mai bine munca practică. În cursul anului se vor mai amenaja încă două laboratoare, unul pentru încercarea materialelor de construcții, iar altul pentru încercarea

Aproape de elevii noștri

Educația este un proces îndelungat și complex, care nu poate fi realizată de un singur factor — dirigintele. De aceea de la început trebuie să spun că, dacă clasa al cărei diriginte am fost anul trecut, clasa a XI-a „B”, a absolvit școala cu bune rezultate la învățătură și disciplină, aceasta nu se datorește numai muncii mele, ci și sprijinului pe care l-am primit din partea celorlalți profesori, a părinților și organizației U.T.M., eforturilor făcute de elevii înșiși.

Și acum încerc ceva din emoția pe care am simțit-o acum patru ani, când am fost numit diriginte la această clasă — pe atunci una din clasele a VIII-a ale școlii. Nu mai fusesem diriginte la cursul mediu și parcă nu aveam curajul să primesc o asemenea muncă. M-am hotărât totuși pentru ea, fiind sigur că voi primi ajutorul colectivului de profesori. Clasa pe care am primit-o era destul de numeroasă și neomogenă (ca toate clasele de început de ciclu). Fiecare elev căuta să-și impună „personalitatea”, care de multe ori distona cu obligațiile școlare. Desigur, la început munca a mers mai greu. De fiecare dată ieșeam de la ora de dirigiență obosit, supărat, dar cu nădejdea că ora viitoare va fi mai bună. Doream să mă fac înțeles de elevi, să-i unesc într-un colectiv puternic, încheat.

Mi-am dat seama că pentru aceasta trebuie să mă apropiez eu însumi de ei cu înțelegere și căldură, să caut a-i cunoaște cât mai bine, ținând seama că aveam în față un material ce trebuia modelat în timp și cu pricepere. Totodată am socotit că este necesar să nu trec peste abaterile lor. Și așa am și făcut. Atenția mea s-a îndreptat cu deosebire în spre elevii mai dificili. De multe ori am pornit discuțiile purtate în orele de dirigiență de la fapte săvârșite de aceștia. Pe cei mai indisciplinați i-am chemat în fața colectivului de profesori. În fața conducerii școlii și în fața familiei. Paralel cu aceasta, fiecare profesor care preda la clasa mea se străduia să contribuie la educarea elevilor, folosind în acest scop multiple, variabile posibilități pe care le oferă lecția.

Ca urmare a preocupărilor noastre conjugate, la sfârșitul clasei a VIII-a nu aveam nici un elev exmatriculat sau mutat disciplinar și de asemenea nici un elev cu nota 7 la purtare. Era un prim succes. Colectivul nu era totuși pe placul meu, căci nu era suficient încheat,

mai prezenta cazuri de indisciplină ș.a.

Bineînțeles, am continuat în clasele următoare procesul educării elevilor și încheării colectivului.

Pentru a adînci realizările, am căutat ca paralel cu colaborarea cu dirigintii să țin o strînsă legătură cu familia. Multe roade au dat ședințele cu părinții în care am analizat situația la învățătură și disciplină a clasei. La aceste ședințe conducerea școlii a adus o contribuție de preț, deoarece a împărtășit părinților din experiența altor clase, le-a vorbit despre ajutorul dat școlii de către familiile respective la educarea copiilor. Contactul permanent cu părinții m-a ajutat să-mi cunosc mai bine elevii și, în funcție de cele cunoscute, să iau măsurile ce se impuneau. Bunăoară, am aflat că unii copii își mințeau părinții, plecînd zilnic de acasă sub pretext că sînt chemați la școală. Alții nu le comunicau notele sau le denaturau în cartele. Bineînțeles, pe aceștia i-am controlat mai îndeaproape și, împreună cu părinții și cu ceilalți colegi ai mei, i-am supravegheat mai atent.

În fiecare an și chiar în clasa a XI-a am persistat în cunoașterea adîncă a elevilor, avînd în vedere dezvoltarea lor permanentă — fizică și morală. În toate clasele, inclusiv în clasa a XI-a, am căutat să adîncesc educația lor morală. M-am preocupat să le formeze noțiuni morale, să dezvolt în sufletele lor puternice sentimente politico-sociale, să-i înarmez cu deprinderi și obișnuințe de conduită morală. La orele de dirigiență am purtat convorbiri etice care porneau de la fapte concrete petrecute în viața clasei. Asemenea convorbiri i-au interesat pe școlari și au avut mult efect. Am analizat în orele de dirigiență și situația la învățătură, dar m-am ferit de a prezenta statistici asupra acestei situații, de comunicarea monotonă a notelor sau de obositoarea înșirare a abaterilor. Și în asemenea împrejurări am pornit de la cazuri concrete concludente: evidențiam pe elevii buni și popularizam metodele lor de muncă, iar cînd discutam lipsurile nu-i apostrofam pe cei aduși în discuție, ci căutam ca ei să regrete cu adevărat că sînt citați pentru insuccese, să dorească din tot sufletul să se îndrepte. Elevii aceștia erau puși în situația să mărturisească colegilor de ce nu au învățat, de ce au încălcat disciplina școlară etc.

Folosind permanent sprijinul acordat de conducerea școlii, de

organizația U.T.M., de către profesori și părinți — așa cum arătam la început — am reușit ca în ultimul an de școală, clasa mea să obțină rezultate din cele mai bune.

Începînd cu acest an voi lucra cu o nouă clasă. Este bine că voi lucra la o clasă mai mică, pe care aș dori să o duc pînă la absolvire. Astfel voi putea să urmăresc mai bine efectele muncii educative pe care o voi desfășura. În plus, avînd continuitate la aceeași clasă, voi putea să iau măsurile cele mai bune căci voi cunoaște în profunzime particularitățile colectivului și ale fiecărui elev.

Cred necesar să-mi încep munca prin a mă apropia sufletește de elevii mei. Aceasta înseamnă să fiu cît mai mult alături de ei, să discut cu dinșii apropiat, ca un prieten mai mare, să organizez cu ei acțiuni care le plac și îi interesează.

Pentru ca orele de dirigiență să fie așteptate cu interes și gustate am de gînd să nu mai folosesc referatele. Chiar cînd sînt făcute de elevii buni, cu ajutorul profesorului, cînd sînt bogate în învățăminte, acestea — așa cum am constatat deseori — nu sînt urmărite cu interes. Ca orice material care trebuie să se citească, referatele obosesc și nu pot menține trează atenția elevilor. De aceea, îmi voi baza orele de dirigiență mai ales pe convorbiri etice. Subiectele pentru aceste convorbiri desigur, nu le voi putea planifica de la începutul anului. Și aceasta, pentru simplul motiv că am de gînd să pornesc în discuțiile mele cu clasa de la fapte de viață, de la ceea ce se petrece mai semnificativ în colectivul nostru într-o anumită săptămîină sau etapă. Aceasta nu înseamnă însă că nu-mi voi preciza, imediat ce voi cunoaște în linii mari clasa pe care o preiau, direcțiile principale pe care le voi urma în munca mea educativă.

Socotesc că procedează foarte greșit cei care în orele de dirigiență se arată distanți, reci față de elevi, care pun o barieră între ei și clasă. De aceea mă voi feri de muștrulială, dar și de „tămîierea” copiilor și voi căuta să discut cu ei despre orice pe tonul cel mai apropiat, mai firesc, străduindu-mă să le fiu tovarăș bun, adevărat prieten și sfătuitor cu experiență.

Prof. VIRGIL JOIL
Școala medie nr. 6 din Iași

Povestirile elevilor din clasele mai mari sînt ascultate cu viu interes de către „boboci”

Activitatea cu cei mai mici dintre școlari

În anul școlar trecut am fost învățător la clasa I. Știînd că voi preda la această clasă, care ridică probleme speciale, am căutat să mă pregătesc și să-mi organizez activitatea în așa fel încît să obțin rezultate cît mai bune.

Pregătirea mea pentru munca cu această clasă am început-o încă din perioada premergătoare deschiderii anului școlar, prin vizite la domiciliul viitorilor mei elevi. M-am interesat de situația generală a părinților, de felul cum și-au educat în primii ani copilul.

După această etapă premergătoare am început pregătirile pentru a-i primi la școală pe copii, căutînd ca prima zi petrecută aici să aibă asupra lor o influență cît mai favorabilă.

În această zi copiii au fost primiți din poarta școlii cu flori, de către elevii clasei a II-a și de un grup de pionieri. Tovarășul director le-a urât bun venit și spor la muncă. Programul artistic a fost în parte dedicat și noilor elevi.

Munca la clasă nu poate începe fără studiul programei și în special al instrucțiunilor introductive de la fiecare obiect, al Indrumătorului metodic pentru predarea abecedarului, al Metodicii predării aritmeticii în școala elementară, al Metodicii predării citirii și al altor materiale de specialitate. Aceasta din cauză că materialele amintite mai sus vin cu numeroase indicații concrete care ne reîmpropătează cunoștințele, cu precizări asupra unor capitole din programă, asupra metodelor mai indicate a se folosi într-o împrejurare sau alta.

În perioada preabecedară și abecedară am pus un accent deosebit pe analiza fonetică, folosind la început reprezentarea grafică a propoziției, cuvintelor, silabelor și sunetelor prin liniuțe. Este foarte bine ca la clasa I fiecare lecție să fie însoțită de un bogat material didactic. Eu am folosit tablouri, ilustrații, desene care să stimuleze gîndirea elevilor și să le dea posibilitatea să facă asocieri.

Se împlină ca în perioada abecedarului nu toți elevii să aibă alfabetare, pentru că nu toți părinții se interesează de confecționarea acestor auxiliare ale muncii școlare. De aceea am luat legătura cu profesorul de lucrări practice care, la orele respective, ne-a construit alfabetarele necesare.

Este bine să nu trecem cu vederea greșelile de pronunție și citire ale copiilor. Dacă sîntem indulgenți sau neglijenți în această privință, urmările se vor vedea în tot cursul școlarității — și se știe că ele sînt mai greu de înlăturat decît de prevenit. Permanent am căutat — și voi continua să fac acest lucru și în clasa a II-a — ca prin lecțiile de citire să le formeze elevilor o pronunție corectă, o lectură curentă, conștientă și

expresivă. Această preocupare a făcut ca la sfârșitul anului majoritatea elevilor mei să citească bine și să poată povesti, cu ajutorul întrebărilor, cele citite.

La aritmetică, de asemenea, este important să nu trecem peste greșeli. Preocuparea mea permanentă a fost aceea de a-i face pe copii să înțeleagă sensul operațiilor aritmetice. În această muncă m-a ajutat mult materialul didactic — mașina cu bile, cuburile, bețișoarele, diferitele figuri de fructe și păsări decupate. Am folosit toate acestea în așa fel încît regula să fie scoasă din cît mai multe exemple. Astfel am făcut ca elevii să se ridice mai lesne de la concret la abstract. Spre sfârșitul anului au putut formula ei înșiși probleme simple de aritmetică.

Încă din primele etape ale anului școlar trebuie să avem în vedere modul cum vor scrie elevii noștri toată viața. Am vegheat mereu la îndeplinirea corectă a exercițiilor de scriere, insistînd asupra respectării caracterelor literelor și cifrelor și în special a literelor cu o formă mai complicată, pe care elevii au adesea tendința de a le denatura.

Desigur, cunoștințele pe care le oferim prin lecții se vor fixa mai bine dacă vom acționa la unison prin toate obiectele de învățămînt pe care le predăm la clasa noastră. Personal, în planificarea lecțiilor am căutat să stabilesc pe această bază legătura între toate obiectele de învățămînt. De exemplu, cînd am predat la citire litera M, copiii au învățat cuvîntul „ramă”. În același timp, la desen am desenat o ramă, iar la ora de îndeletniciri practice, copiii au decupat din hîrtie cîte o ramă, iar unii au confecționat-o din tulpină de porumb.

În munca la clasă am întîmpinat și unele greutăți. Le voi aminti aici fiindcă desigur s-au izbit și alții de ele. Sînt cazuri cînd părinții le fac copiilor temele, îi învață să citească pe litere, să socotească pe degete etc. Firește, părinții nu sînt rîu intenționați, dar ei nu sînt pedagogi. Pentru a-i ajuta pe toți părinții în ce privește modul cum trebuie să-și sprijine copiii în munca școlară am ținut cu ei consfătuiri pe tema: „Cum trebuie să ne ajutăm copiii”.

Copiii mei sînt în acest an în clasa a II-a. Pentru a cunoaște mai bine munca, manualele și programele la această clasă, am discutat cu învățătorul clasei a II-a din anul trecut, care m-a informat asupra unor probleme întîmpinate de el în predare și mi-a arătat cum le-a rezolvat. Aceste lucruri, precum și cele cunoscute de mine îmi vor fi de un real folos în activitatea pe care o încep zilele acestea.

Înv. ION ION
Școala de 8 ani Brabova,
regiunea Oltenia

Exigență și o profundă cunoaștere a clasei

Experiența fiecărui an școlar mi-a întărit convingerea că fără o cunoaștere temeinică a colectivului clasei și a condițiilor în care trăiesc și învață elevii nu se pot obține rezultatele dorite în munca de instruire și educare. De aceea, înainte de a planifica materia pe care o voi preda la orele de matematică în acest an școlar, am consultat însemnările făcute în cursul anului trecut, pentru ca planificarea să țină seama de condițiile reale de muncă la fiecare clasă. Din planificare n-au lipsit și nu vor lipsi nici acum — mai ales la începutul anului — lecții în care se dau îndrumări privind munca independentă cu manualul.

Știînd că studiul individual stă la baza unei pregătiri temeinice, insist ca elevii mei să se deprindă cu folosirea manualului și pentru pregătirea lecțiilor, nu numai pentru rezolvarea exercițiilor și a problemelor. Pretînd acest lucru deoarece cartea îi ajută pe elevi să înlătore eventualele greșeli pe care le fac în maculatoare scriînd în grabă, notînd incomplet cunoștințele

comunicate de către profesor. Cartea este pentru elevi, acasă, ceea ce este pentru ei la școală profesorul.

Sprijinul acordat zi de zi elevilor pentru însușirea cunoștințelor trebuie să se împletească cu exigența crescîndă. Și nu mă sfîesc să spun că am cerut unora elevilor să pregătească singuri, după manual, unele lecții care urmau a fi predate de mine și pe care să le expună ei mai întîi în fața clasei. Acest procedeu de muncă a reușit să convingă pe toți elevii că manualul are un anumit rol în pregătirea lor și mai ales m-a ajutat să dezvolt la elevi posibilitatea de a se „descurca” fără supravegherea profesorului, ceea ce are o mare importanță în viață.

Explicînd fiecare termen nou întîlnit și verificînd sistematic cunoștințele predate, am reușit să asigur o însușire conștientă a materiei, să îmbogățesc vocabularul elevilor și să-i deprind să folosească limbajul științific și exprimarea corectă. Exercițiile și aplicațiile practice tratate la fiecare temă au fost astfel alese

încît elevii să se convingă de faptul că matematica este prezentă în fiecare sector de activitate.

În anul școlar ce începe, chiar din prima lecție de matematică voi sublinia la fiecare clasă că o pregătire temeinică cere revederea cu atenție a materiei anilor trecuți. Cred că este bine ca fiecare elev să scrie la începutul maculaturului teoremele și regulile principale la care vom face apel foarte des. Și, pentru ca munca să le fie ușurată, voi da indicații în legătură cu materialul ce trebuie parcurs. În felul acesta perioada de acclimatizare cu școala — după o vacanță atît de lungă — se scurtează, fiind asigurată oarecum continuitatea în muncă.

Mi-am propus ca în noul an să sporesc exigența — mai ales la clasele mari — și să cer elevilor să rezolve cît mai multe exerciții și probleme, lucrînd și la „Gazeta de matematică” și fizică”.

GH. CĂLUGARIȚA
Școala medie
„Tudor Vladimirescu”
București

INSTRUCȚIUNI

privind predarea agriculturii în școala generală de 8 ani în anul școlar 1962/1963

O dată cu triumful socialismului la sate — victorie de însemnată istorică în viața poporului nostru — în fața școlii generale de 8 ani de la sate s-a pus sarcina de a asigura o temeinică pregătire agrozootehnică a tineretului din mediul rural. Pentru realizarea cu succes a acestei importante sarcini, Hotărârea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea și dezvoltarea învățământului agricol prevede introducerea „Agriculturii”, ca obiect principal de învățământ, eșalonat pe 4 ani de studii în clasele V—VIII ale școlii generale de 8 ani de la sate.

În vederea asigurării unei pregătiri agrozootehnice sistematice a elevilor la nivelul cerințelor agriculturii socialiste s-au elaborat programe care înmănușiază într-un sistem unitar cunoștințele și deprinderile practice din principalele ramuri ale agriculturii. Astfel, programele pentru predarea agriculturii în școala de 8 ani prevăd, la clasa a V-a, studierea solului, a lucrărilor solului și a culturii plantelor de câmp; în clasa a VI-a se studiază horticultura (legumicultura, pomicultura și viticultura); în clasa a VII-a, creșterea animalelor domestice; în clasa a VIII-a elevii vor studia unele probleme privind mecanizarea, electricizarea, chimizarea și organizarea întreprinderilor agricole socialiste.

În anul școlar 1962/1963 programele pentru predarea agriculturii se vor aplica după cum urmează:

La clasa a V-a se va aplica programa de agricultură pentru școala de 8 ani, care prevede predarea teoretică și efectuarea lucrărilor practice referitoare la sol și lucrările lui și la cultura plantelor de câmp. S-a avut în vedere ca însușirea cunoștințelor despre sol și cultura plantelor de câmp să se sprijine pe cunoștințele pe care le dobîndesc elevii la botanică.

La clasa a VI-a se va aplica o programă de tranziție, întrucât elevii care vor frecventa cursurile acestei clase nu au studiat în clasa a V-a cultura plantelor de câmp. De aceea, programa de agricultură pentru clasa a VI-a — tranziție — cuprinde atât cultura plantelor de câmp cât și horticultura (legumicultura, pomicultura și viticultura). Pentru ca aceste ramuri ale agriculturii, care se studiază în mod normal în cinci trimestre (în două trimestre în clasa a V-a și în trei trimestre în clasa a VI-a) să se poată încadra în timpul acordat clasei a VI-a (în 170 ore), programa de tranziție pentru clasa a VI-a cuprinde numai studierea principalelor plante de câmp, plante legumicole, pom fructiferi și viță de vie. În felul acesta se pot studia problemele de bază referitoare la cultura plantelor de câmp și horticultură, fără ca elevii din această clasă să fie supraîncărcăți.

La clasa a VII-a a școlii de 7 ani se va aplica, de asemenea, o programă de tranziție, care prevede studierea pomiculturii, viticulturii, mecanizării agriculturii și organizarea întreprinderilor agricole socialiste.

Studiul agriculturii, prin însuși caracterul său aplicativ și mai ales prin scopul pe care-l urmărește în școală, impune realizarea unei sirinse lecții între teorie și practică. De aceea, programele prevăd la fiecare clasă ore pentru predarea cunoștințelor teoretice și ore pentru efectuarea lucrărilor practice. Predarea orelor de curs va fi îmbinată organic cu munca practică ce se va desfășura în cadrul G.A.C. sau G.A.S. elevii participând după posibilitățile lor, la toate activitățile de producție procesul muncii în agricultură. Raportul dintre cunoștințele teoretice și lucrările practice variază de la o clasă la alta în funcție de ramura agricolă ce se studiază. De exemplu, la clasa a V-a cunoștințele teoretice se vor preda în 3 ore pe săptămână, iar lucrările practice în cîte 2 ore. O situație asemănătoare există și la clasa a VI-a. La clasa a VII-a, în primul trimestru, cunoștințele teoretice se vor preda în cîte 3 ore pe săptămână, iar în trimestrele II și III în cîte 2 ore pe săptămână.

Pentru a se asigura o repartizare rațională a lecțiilor de agricultură, cit și o asimilare temeinică de către elevii a cunoștințelor predate este necesar ca obiectul „Agricultură” să fie fixat în orar la intervale de 1—2 zile. Lucrările practice agricole se vor fixa, însă, într-o singură zi — și anume în continuarea unei ore de cunoștințe teoretice agricole. De exemplu, la clasa a V-a, unde se vor preda cîte 3 ore de cunoștințe teoretice pe săptămână și se vor efectua cîte 2 ore de lucrări practice, obiectul „Agricultură” se va putea fixa în orar în zilele de luni, miercuri și vineri; cele două ore de lucrări practice se vor prevedea în orar în una din aceste zile, imediat după ora în care s-au predat cunoștințele teoretice (în acest caz, în una din aceste zile vor figura în orar 3 ore de agricultură, din care una de teorie și două de lucrări practice). Se recomandă ca cele două ore de cunoștințe teoretice să fie fixate în orar în primele ore de clasă; ultima oră de cunoștințe teoretice din cadrul săptămînii și cele două ore de lucrări practice se vor prevedea în ultimele 3 ore de clasă.

Avîndu-se în vedere caracterul sezonier al muncilor agricole și faptul că unele lucrări nu se pot efectua în toate perioadele anului, în programele pentru predarea „Agriculturii” s-a prevăzut organizarea unei practici continue de două săptămîni, a cîte 5 ore pe zi, în care elevii să participe la executarea lucrărilor caracteris-

tice sezonului respectiv în G.A.C. sau G.A.S. Această perioadă de practică a fost stabilită diferențiat, în funcție de ramura agriculturii care se studiază în fiecare clasă. Astfel, la clasa a V-a practica continuă se va organiza în perioada cînd se vor efectua principalele munci legate de îngrijirea și recoltarea plantelor de câmp. La clasa a VI-a se prevede desfășurarea practicii continue în două etape, toamna și iarna, pentru ca elevii să poată participa la semănatul și recoltatul unor legume, la plantarea pomilor, la recoltarea fructelor și strugurilor, la îngroparea vitei de vie, la pregătirea răsadnițelor etc.

Perioada corespunzătoare pentru efectuarea practicii continue se va stabili de către conducerea școlii și a G.A.C. sau G.A.S., în funcție de condițiile pedoclimatice specifice regiunilor și localităților în care funcționează școlile.

Practica continuă va fi condusă de profesorul care predă „Agricultura”. Această practică va fi astfel organizată încît profesorul să-și poată efectua numărul de ore de predare pe care îl are la celelalte clase, făcîndu-se eventual unele modificări în orarul claselor respective. Încheierea cursurilor se va prelungi cu timpul corespunzător practicii efectuate în timpul anului școlar.

În acest an, la clasa a VII-a a școlii de 7 ani nu s-a prevăzut o perioadă de practică continuă, deoarece elevii au de susținut examenul de absolvire și de admitere în diferite școli de grad mediu sau profesionale.

Pe baza cunoștințelor și a lucrărilor practice prevăzute de fiecare programă și ținîndu-se seama de caracterul sezonier al muncilor în agricultură s-a întocmit pentru fiecare clasă un calendar care cuprinde lucrările ce urmează să se efectueze cu elevii în diferite anotimpuri. Lucrările prevăzute au un caracter orientativ. Ele pot fi înlocuite și completate cu alte lucrări, în funcție de specificul unităților agricole în care fac practică elevii. În organizarea și desfășurarea practicii în agricultură se va cere ajutorul inginerilor și tehnicienilor din unitatea agricolă socialistă respectivă.

Pentru studierea agriculturii în anul școlar 1962/1963 se vor folosi următoarele manuale:

— la clasa a V-a, în primul trimestru, se va folosi manualul „Cunoștințe agricole” ediția 1962, care cuprinde cunoștințe despre sol și de agrotehnică; în trimestrele II și III se va folosi noul manual de „Agricultură” — ediția 1962, elaborat după programa școlii de 8 ani, care cuprinde cunoștințe despre sol, agrotehnică și cultura plantelor de câmp (în trimestrele II și III se va studia numai cultura plantelor de câmp);

— la clasa a VI-a, care își va desfășura activitatea după o programă de tranziție, se va folosi în trimestrul I manualul de „Agricultură” — partea I, ediția 1962, care cuprinde numai cultura plantelor de câmp; în trimestrele II și III se va folosi noul manual de „Agricultură”, elaborat după programa școlii de 8 ani, care cuprinde horticultura (legumicultura, pomicultura și viticultura);

— la clasa a VII-a se va folosi manualul „Cunoștințe agricole” — ediția 1962 — care a fost revizuit și îmbunătățit în lumina noilor sarcini ce revin agriculturii socialiste din țara noastră.

Un loc important în predarea cu succes a lecțiilor de agricultură îl ocupă materialul didactic. De aceea, profesorii vor folosi în predare planșe, aparate, colecții de semințe și plante, mostre, diafilme și filme. Pentru procurarea materialelor didactice necesare, școlile se pot adresa secțiilor de învățământ raionale (orașenești) pentru a încheia contracte cu D.D.A., C.L.D.C. regional sau D.D.C.

Studiul motoarelor este o îndeletnicire deosebit de pasionantă pentru elevi

Structura anului școlar

Prin Ordinul ministrului Învățămîntului nr. 721 din 12 IX 1962 s-a aprobat structura anului școlar 1962-1963.

Anul școlar începe la 15 septembrie și se împarte în trei etape de muncă școlară — trimestre:

a) trimestrul I — începe la 15 septembrie și se încheie la 18 decembrie, după ultima oră de curs;

b) trimestrul II — începe la 5 ianuarie și se încheie la 22 martie, după ultima oră de curs;

c) trimestrul III — începe la 6 aprilie și se încheie la datele prevăzute mai jos:

— 25 mai — la clasele a VII-a și a XI-a;

— 31 mai — la clasele I-IV;

— 10 iunie — la clasele a V-a, a VI-a, a VIII-a, a IX-a și a X-a.

Între 1—5 iunie elevii claselor I-IV vor desfășura activități

patriotice și recreative; între 25-30 mai elevii claselor a VII-a se pregătesc pentru examenul de absolvire;

Între 25 mai — 5 iunie, are loc perioada de pregătire prin lecții de sinteză a elevilor clasei a XI-a în vederea examenului de maturitate; perioada 5—15 iunie, reprezintă timp de pregătire individuală pentru examenul de maturitate.

Examenul de absolvire a școlii de 7 (8) ani are loc între 2 și 10 iunie.

Concursul de admitere are loc între 15 și 27 iunie.

Examenul de maturitate se organizează între 15-27 iunie.

Examenul de admitere de absolvire a școlii de 7 (8) ani, de maturitate și concursul de admitere în clasa a VIII-a se vor organiza între 15 august și 5 septembrie.

Tabără=curs pentru profesorii de geografie

Societatea de științe naturale și geografie a organizat în vara aceasta, pentru profesorii de geografie, o tabără-curs. La această tabără, care a avut loc în Maramureș, au participat profesori din 13 regiuni ale țării. Ei au cercetat specificul naturii locale și au putut cunoaște multiple aspecte ale Maramureșului, înțelegînd astfel mai bine marile transformări petrecute în anii puterii populare în această regiune atât de slab dezvoltată în trecut.

Schițele de desen executate înainte de fiecare deplasare pe teren, explicațiile referitoare la diferitele obiective ale cercetării, descifrarea și urmărirea pe teren a fenomenelor întîlnite au solicitat mult interesul cursanților. Printre lucrările cele mai interesante efectuate în cadrul taberei se pot aminti cele de cartare a teraselor Izei, studierea urmelor trecutului geologic îndepărtat — identificarea unor monumente ale naturii, ca de pildă Lestrița din Vișeu, cercetarea florei de pe masivul Pie-

trosul Mare, precizarea unor termeni științifici ca Gutîni sau Gutii, încercarea de măsurare a adîncimii lacului de la Coștiui, care are caracter heliotermic etc.

Deosebit de mult i-au interesat pe profesori aspectele noi din economia regiunii: întreprinderile industriale din Sighet, Vișeu, unitățile agricole socialiste, construcțiile feroviare, sondele de petrol de la Săcel și Dragomirești etc. I-au impresionat de asemenea mult portul, cîntecul și jocul din Țara Oașului, serpentina de la complexul Borșa (cu arhitectură și contraforturi medievale), drumul prin pasul Prislop — cea mai înaltă trecătoare din țară — sau drumul pe valea Izei, unde apa, după ce înlînește un masiv de calcar, dispăre pe o distanță de 3 km, spre a reapare apoi din nou.

Materialul bogat și variat adunat cu prilejul lucrărilor din cadrul taberei-curs va constitui pentru profesori un sprijin însemnat în munca de predare și în excursiile pe care le vor organiza cu elevii

Întîlnire în ultimele zile de vacanță între elevii claselor a IV-a și a V-a ale școlii medii „I. L. Caragiale” din București

In ultimele zile de vacanță, într-o documentare... floricolă

ȘCOLI NOI

În raionul Fălțiceni se dau în folosință acum, cu prilejul deschiderii anului școlar, 11 noi clădiri de școală, cuprinzând 48 săli de clasă.

Printre noile unități școlare se numără și două școli medii, una la Dolhasca și cealaltă la Drăgănești, ca și școlile de 8 ani din Pleșești, Vigotești, Chiscovata, Vorona etc. La înălțarea acestor școli și-au adus o contribuție importantă și cetățenii.

În noile unități școlare, care au fost dotate și cu întreg mobilierul necesar, s-au creat condiții dintre cele mai bune pentru munca instructiv-educativă.

★

Pentru noul an școlar în raionul Caransebeș s-au dat în folosință 35 de săli de clasă nou construite sau reamenajate.

La ridicarea noilor construcții școlare au adus o contribuție de seamă părinții elevilor. În comunele Glimboca, Virciorova, Obreja, Zăvoi etc. aceștia au efectuat numeroase lucrări prin muncă patriotică, ceea ce a dus la economisirea unor sume importante.

Școlile raionului au primit în acest an și numeroase bănci noi, catedre, table etc.

(De la corespondenții noștri: Prof. I. MARȚOLEA și CORNEL GHERGA).

O excursie a cadrelor didactice

De curind s-au întors dintr-o frumoasă excursie prin țară un număr de 60 de cadre didactice din școlile orașului și raionului Tg. Neamț.

Excursia, care a fost organizată de sindicatul de învățământ în colaborare cu secția de învățământ a raionului Tg. Neamț, a constituit un bun prilej de îmbogățire a cunoștințelor, de destindere și recreare. Excursionistii au vizitat regiuni pitorești ca Valta Dornei, Orșova, muzee și locuri istorice, întreprinderi și uzine mari din țară ca Șantierul

naval din Galați, Combinatul de antibiotice din Iași, Uzinele „23 August” din București, Uzinele de vagoane din Arad și altele. Deosebit de plăcute au fost pentru excursioniști zilele petrecute în Delta Dunării sau pe litoralul Mării Negre.

Toate cele văzute în această plăcută și instructivă excursie vor contribui la îmbogățirea lecțiilor pe care cadrele didactice le vor ține în noul an școlar.

Prof. G. APOSTOL

Activitatea fotoamatorilor

Vacanța care se încheie acum a dat prilej fotografiilor amatori din rândurile învățătorilor și profesorilor să-și intensifice activitatea.

Frumoasele peisaje ale patriei, noile obiective industriale, viața din tabere, drumeția au fost surprinse de obiectivul aparatelor de fotografiat, care i-au întovărășit pretutindeni pe pedagogi și elevi. O dată întorși din vacanță, fotografiile amatori au început să-și dezvolte lămurile, scoțind la iveală adevărate lucrări artistice.

În această perioadă și-a reinceput activitatea și cercul de fotoamatori al Clubului Sindicatelor din învățământ — București. Aici se proiectează organizarea unei expoziții de fotografii artistice, care să aibă loc în primul trimestru al anului școlar și la care să participe toți fotoamatorii din rândurile cadrelor didactice din Capitală. Expoziția va cuprinde aspecte surprinse de fotografiile amatori în viața de fiecare zi a școlilor și în timpul vacanței.

Desigur, activitatea cercului foto nu se va limita la organizarea acestei expoziții. Planul lui cu-

prinde și numeroase alte obiective: un ciclu de expuneri pe diferite teme legate de tehnica și arta fotografică, conferințe cu privire la utilitatea întrebunțării fotografiei în procesul de învățământ, proiectii etc. Vor avea loc totodată cursuri de inițiere fotografică pentru începători cu durata de trei luni, pentru a se răspunde dorinței exprimate de mulți profesori care au posibilitatea să organizeze în școli cercuri de fotoamatori cu elevii dar ei înșiși nu cunosc în amănunt tehnica și arta fotografică. Cursul, predat de instructori cu înaltă calificare, va cuprinde lecții despre legile optice ale fotografiei, regia iluminării, tehnica fotografică, lucrul în laborator, (develope, copiere, mărire) etc. Pe tot timpul cursului clubul va pune la dispoziția cursanților studioul, laboratorul, aparatul fotografic și substanțele chimice necesare. Pentru primul curs — care se deschide la 1 octombrie — înscrierile au și început.

Prof. M. MARIUS

TOATE PREGĂTIRILE SÎNT GATA

La fel ca în toate colțurile țării, și la Boldești, în raionul Ploiești, s-au încheiat toate pregătirile pentru deschiderea anului școlar. Clasele proaspete, strălucind de curățenie, îi așteaptă pe elevi pentru un nou an de muncă și învățare. Sălile școlii sînt liniștite, peștii din acvariu se zbenguie voios, iar florile își

întorc frunzele spre lumină. Iată săliile în care vor învăța elevii claselor I—VII. Pe fiecare bancă, cu grijă aranjate de învățători și diriginți, stau noile manuale, care vor fi dăruite elevilor în prima zi de școală. Materialele didactice, revizuite și completate în cursul vacanței, sînt gata pentru lecții. Totul în școală

este pregătit spre a spune elevilor: „Bun venit în noul an școlar!”

Cîțiva elevi nerăbdători discută în curtea școlii. Unul din ei, mic, doar de 7 ani, și-a turtit nasul pe geamul unei clase și a strigat emoționat: — Uite abecedarul meu!

Prof. V. LEONTIES

Natația școlară

R

ecent au avut loc la Baia Mare finalele campionatelor repubblicane școlare de natație. Printre participanți s-au numărat mulți școlari cu performanțe la nivelul juniorilor sau chiar al seniorilor, cum ar fi Vladimir Moraru, Cornel Georgescu, Zoe Bezniceanu, Florentina Rambosek, Monica Munteanu, Eugenia Botezatu (București), Ivan Baneth (Timișoara), Smaranda Lupușiv (Arad), Cristina Honoiu, Henrich Tischl, Alexa Băim, Ditta Langer (Reșița).

Dar și elevii din orașul gazdă s-au arătat la înălțime. Fără a se număra printre campioni, cei 18 tineri care au reprezentat la finale școlile din Baia Mare și-au evidențiat, în mod convingător, priceperea în sportul natației. Victor Vari (50 m. liber), Adriana Sasu (50 m. bras), Edit Cuna (100 m. bras), Zoltan Hennig (100 m. liber) — ca să nu amintim decît cîțiva dintre ei, deși abia au deprins tehnica înotului, au reușit să facă față în mod onorabil unei finale de campionat republican și prezența lor trebuie apreciată ca promițătoare. Un început bun, care se cuvine a fi relevat.

Numeri că pentru propășirea natației în rândul școlilor băimăreni lucrurile nu trebuie să se oprească aici. Orașul dispune de două bazine — unul de 25 m., altul de 50 m. Acest avantaj obiectiv trebuie să constituie un

puternic imbold ca în natație să fie atrași cît mai mulți elevi.

Profesorul Robert Botz își propune ca în 2-3 ani toți elevii din localitate să fie inițiați în natație. Proiectul acesta, desigur, trebuie încurajat, căci realizarea lui va fi întru totul folositoare elevilor din cele 10 școli de 8 ani și din cele 3 școli medii ale orașului, ca și elevilor de la grupul școlar profesional minier. Ar fi bine ca toți profesorii de educație fizică din orașul Baia Mare să-și aducă aportul la această acțiune, îndrumați de secția orășenească de învățământ.

TIBERIU STAMA

La cules

Bibliografie

A apărut nr. 7/1962 al „Revistei de pedagogie”.

Rubrica **STUDII ȘI CERCETĂRI** se deschide cu articolul: Jean-Jacques Rousseau și destinul gândirii sale pedagogice, semnat de prof. dr. Stanciu Stoian.

La aceeași rubrică sînt publicate articolele: I. L. Caragiale despre rolul pedagogului de Isidor Cremer; Studii asupra capacității de muncă a elevilor din școlile în care se experimentează predarea pe obiecte de către profesori de A. Cazangiu, M. Zlate și T. Ghimpu; Aspecte ale consolidării cunoștințelor în predarea economiei politice în învățămîntul seral de N. Goldhamer și B. Girotiu; Despre „Învățăturile lui Neagoe Basarab” de I. D. Negrescu.

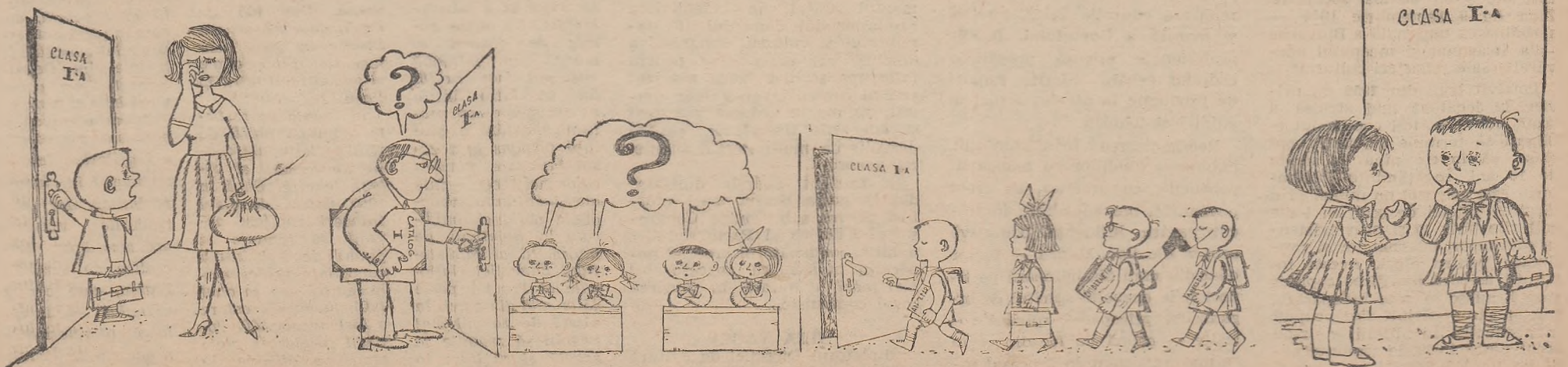
La rubrica **CONSULTAȚII-DISCUȚII** au apărut articolele: Seminarul — formă necesară de organizare a studiilor

economiei politice și socialismului științific în școala medie de cultură generală de V. Bunesco și S. Popescu; Pentru ridicarea nivelului muncii politico-educative a organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școala de Agbi Ardeleanu; Vacanța de vară — perioadă de bogată activitate educativă de Emil Bîldescu.

Articolele „Probleme ale educației comuniste a tineretului dezbătute la Congresul al XIV-lea al U.T.C.I.”, de Dina Score, „Dezvoltarea școlilor cu eziua de muncă prelungită” în UR.S.S. de Valentina Filipescu și „Din experiența învățămîntului din R.D.G. în domeniul legării școlii de viață” de Teodor Mucică și Nicolae Dinu au apărut la rubrica intitulată **DE PESTE HOTĂRE**.

Revista publică de asemenea, sub semnătura prof. univ. Ștefan Bîrsănescu, recenzia cu titlul „Curs de pedagogie generală”.

PRIMA ZI DE ȘCOALĂ... VĂZUTĂ DE UN CARICATURIST

— Nu mai plînge mămică, pînă la prînz nu e chiar atît de mult.

In prima zi

Fără cuvinte

— Și cînd stai și te gîndești că peste 12 ani ne vom da examenul

Cei mai mici elevi din acest an ai școlilor bulgare în sfat

18 ani de la eliberarea Bulgariei

Înflorirea învățămîntului

Au trecut 18 ani de la data cînd Bulgaria, cu ajutorul hotărîtor al Armatei Sovietice, s-a eliberat din întinerul fascist și robia capitalistă. Timp de 18 ani poporul bulgar și-a construit o viață nouă, a lichidat înapoierea economică și culturală moștenită de la orînduirea burgheză. În acești 18 ani au crescut noi orașe, au fost create noi ramuri industriale, a fost construită și la sate o nouă orînduire socialistă. Revoluția socialistă a creat condiții și pentru culturalizarea rapidă, înaintată, adevărat democratică a poporului.

Astăzi, în toate tipurile de școli din R. P. Bulgaria învață mai bine de un milion de copii și tineri. Aceasta înseamnă că fiecare al 5-lea cetățean al republicii învață. În anii puterii populare au fost construite mii de școli și numărul acestora continuă să sporească. Astăzi nu există în țară sat fără școală. Fiecare copil are posibilitatea deplină să-și însușească cunoștințele de bază, fiecare tînar — să-și continue studiile în școala medie, să-și aleagă specialitatea pe care o dorește, să se pregătească pentru munca în folosul societății.

Poporul bulgar iubește cultura și el a luptat decenii de-a rîndul pentru ea, izbutind să impună guvernelor burgheze unele legi relativ democratice în domeniul învățămîntului. Dar în timpul monarhiei și al fascismului principiile democratice n-au fost niciodată aplicate adevărat. La 9 septembrie 1944, în Bulgaria existau aproape un milion și jumătate de analfabeți și peste 100 000 de copii de vîrstă școlară nu frecventau școala. Mai bine de 1 780 de sate n-aveau școli. Numărul cadrelor didactice, al clădirilor de școală, al materialului didactic era cu totul insuficient.

Numai acel care a cunoscut situația grea a învățămîntului din Bulgaria în timpul stăpînirii burgheze poate aprecia marile realizări ale școlii de azi, socialiste. Ziua de 9 septembrie 1944 — sărbătoarea națională a Bulgariei — a însemnat și începutul adevăratei sale renașteri culturale.

Potrivit legii din 1959 cu privire la legătura mai strînsă a școlii cu viața, toți copiii sînt obligați să termine cel puțin opt clase, să învețe pînă la vîrsta de 16 ani. Învățămîntul obligatoriu este asigurat nu numai prin lărgirea rețelei de școli în toate colțurile țării, ci și prin existența cămineelor, internatelor și cantinelor pentru elevi. Aceste instituții asigură îngrijirea copiilor care locuiesc în sate îndepărtate sau ai căror părinți sînt ocupați în producție. În ultimii ani s-au creat peste 1 000 de semiinternate pe lingă școli.

În țară s-au deschis peste 70 de școli speciale, față de patru

școli de acest fel cite existau în trecut.

Datorită tuturor acestor condiții, numărul elevilor din școlile de bază a crescut în decurs de 18 ani de la 1 003 675 la 1 221 857. Astăzi în Republica Populară Bulgaria învățămîntul obligatoriu este înfăptuit pentru mai bine de 99,5 la sută dintre copii. Analfabetismul în rîndul populației a fost lichidat în linii mari.

Majoritatea tinerilor care termină învățămîntul de bază își continuă studiile în școli medii cu instruire în producție, în școli medii tehnice sau în școli profesionale. Industrializarea socialistă și reorganizarea agriculturii au impus în ultimii ani sporierea numărului de școli profesionale. În aceste școli învață în prezent aproape tot atîția elevi cîți învață și în școlile de cultură generală.

În primii ani de la eliberarea țării de sub jugul fascismului în Bulgaria existau în total 21 000 specialiști cu studii superioare, 25 000 specialiști cu studii medii și profesionale. Ca urmare a grijii puterii populare pentru dezvoltarea învățămîntului, astăzi lucrează în țară peste 110 000 specialiști cu studii superioare și peste 165 000 tineri cu studii medii de specialitate. Dacă în anul 1944 în Bulgaria existau 28 236 învățători și profesori, în prezent numărul acestora trece de 80 000.

Paralel cu democratizarea largă a școlii s-au petrecut schimbări radicale și în conținutul învățămîntului și educației. Scopul principal al școlii este să crească tineri pregătiți pentru viața în societatea socialistă și comunistă, să lege în mod organic învățătura și educația cu munca de folos obștească și munca în producție, să-și înarmeze pe tineri cu cunoașterea bazelor științelor, să le formeze concepția marxist-leninistă asupra lumii, să asigure pregătirea lor pentru muncă, să realizeze educația fizică, estetică și morală a tineretului. Școlile profesionale asigură pregătirea cadrelor pentru diferite ramuri de producție la nivelul actual al științei și tehnicii.

Reorganizarea învățămîntului, îmbinarea studiilor cu munca în producție, cu practica, au creat posibilități nemaiîntîlnite în trecut pentru influența educativă asupra elevilor. Munca — factor educativ care disciplinează pe tineri și le dezvoltă spiritul de organizare, priceperea, spiritul colectiv — ocupă un loc din ce în ce mai important în procesul instructiv-educativ. De asemenea, în școli și în casele pionierilor

funcționează zeci de mii de cercuri și colective în care pionierii și elevii desfășoară o bogată activitate artistică de amatori, își dezvoltă aptitudinile în diferite domenii ale științei și tehnicii, își călesc sănătatea.

Rolul cel mai important în dezvoltarea inițiativei tineretului, în înarmarea lui cu deprinderi în vederea traiului în colectiv și pentru munca obștească îl au organizațiile comuniste de tineret, care desfășoară o activitate multilaterală în școală și în afara ei, în timpul studiilor și în vacanțe, sădind în rîndurile tineretului sentimente de patriotism și internaționalism, de tovarășie și într-ajutorare, învățându-i să fie harnici, să manifeste dirzenie comunistă.

Sarcinile importante ale muncii instructiv-educative sînt îndeplinite de mii de învățători și de profesori. În ultimii ani au fost înființate noi institute pentru pregătirea cadrelor didactice, cu o durată de trei ani. Începînd din noul an de învățămînt vor funcționa 18 institute pentru pregătirea învățătorilor și a profesorilor care predau la clasele V-VIII. Universitățile și institutele pedagogice nou înființate pregătesc profesori pentru clasele IX-XII și pentru predarea obiectelor de cultură generală în școlile profesionale și tehnice. Pentru ridicarea calificării cadrelor didactice din școlile de toate gradele au fost create trei institute de perfecționare. Un mare ajutor primesc cadrele didactice din partea secțiilor de învățămînt și cultură de pe lingă sfaturile populare.

În luna mai a acestui an a avut loc Congresul cadrelor didactice din Bulgaria, care a discutat rezultatele reorganizării învățămîntului și a trasat școlii noi sarcini. În numele C.C. al Partidului Comunist Bulgar, tovarășul Todor Jivkov, prim-secretar al P. C. Bulgar, a mulțumit cadrelor didactice pentru devotamentul arătat în îndeplinirea sarcinilor din domeniul învățămîntului și culturii. Congresul a deschis noi perspective pentru înflorirea școlii bulgare, a trasat sarcini pentru crearea unor condiții optime în vederea instruirii și educării tineretului, pentru dezvoltarea multilaterală a tinerii generații.

În prezent, cadrele didactice din Bulgaria depun mari eforturi pentru a întîmpina Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist, conducătorul eroic al poporului bulgar, cu succese tot mai mari în muncă, în făurirea școlii comuniste.

ILIA TACEV
directorul Direcției de cultură generală din Ministerul Învățămîntului și Culturii al R. P. Bulgaria

S-A DAT STARTUL!

Așadar, așa arată „Orașul astral"! Clădiri mari și luminoase, străzi mici, liniștite. Aici trăiesc, aici se pregătesc pentru noi zboruri cosmonauții sovietici. În lista locuitorilor permanenți ai orașului figurează și Gagarin, și Titov, și Nikoalev, și Popovici. În acest oraș cuvîntul „Cosmos" nu reprezintă o noțiune științifică abstractă, îndepărtată, ci muncă — muncă dificilă, complexă, de fiecare zi a soșilor, a părinților, a fraților mai mari...

Totuși, orașul este oarecum neobișnuit, iar școlile lui nu sînt intrutotul asemănătoare celorlalte școli. Și aici, ca pretutindeni, sînt clase spațioase, și aici vezi la porți inscripția „Bun venit". Dar oare unde, în care alt oraș, școlilele sînt patronate de asemenea oameni ca Iurii Alexievici Gagarin și Gherman Stepanovici Titov? Locuitorii orașului deosebesc școlile una de alta denumind-o pe cea dintîi „Școala Gagarin", iar pe cea de a doua „Școala Titov".

La 1 septembrie, ziua deschiderii anului școlar în Uniunea Sovietică, glorioșii eroi au venit din nou la școlile pe care le patronază pentru a-i felicita pe copiii cu prilejul deschiderii cursurilor, al trecerii pe o nouă treaptă în ascensiunea lor spre știință, urîndu-le perseverență și cele mai mari succese.

— Astăzi e sărbătoare pentru voi, copii, pentru profesorii și părinții voștri — a spus în scurtă lui cuvîntare I. A. Gagarin. Știu, mulți dintre voi ar dori să devină viitori cosmonauți. Lucrul acesta este pe deplin posibil. Dar trebuie să vă spun ceva: se înșeală adînc cei care cred că unui cosmonaut îi ajunge să cunoască matematica, fizica și o leacă de chimie, că el n-are nevoie nici de istorie, nici de literatură. Nu, credeți-mă, nu există nici un singur obiect de învățămînt care să reprezinte în Cosmos o încărcătură inutilă. Și matematica, și literatura, și — neîndoielnic — cultura fizică și sportul — toate sînt necesare în profesiunea noastră. Voi toți, chiar acei care nu veți deveni cosmonauți, veți participa într-un fel sau altul la cucerirea Cosmosului, la făurirea navelor interplanetare, la pregătirea zborurilor spre astre. Voi veți trăi în comunism, veți deveni maturi, înțelepți, puternici — mai înțelepți și mai puternici decît noi. Toate, v-o spun încă o dată, cu o singură condiție: să învățați pentru „bine" și „foarte bine", să vă însușiți și să înțelegeți tot ceea ce vă spun manualele, tot ceea ce vă spun profesorii...

În aceeași zi, a doua școală a orașului, l-a avut ca oaspete pe Gherman Stepanovici Titov. La ora 8 precis, în fața școlii

s-a oprit o mașină „Volga". Unchiul Ghera! Alea care conduce la ușa școlii devenise un coridor îngust, clocotitor. Iar cosmonautul, strecurîndu-se printre rîndurile de elevi, aplauda ca răspuns și zîmbea sfîos: de un an întreg se tot obișnuiește cu gloria și încă n-a reușit să se obișnuiască.

— Copii! — spune Titov încetșor. Și deodată se instăpînește liniștea. — Vremea trece repede. Nici nu veți reuși să priviți o dată bine în urmă și veți și termina școala. Fie ca ea să vă lase cele mai bune amintiri. Fie ca notele voastre să fie cit mai des note de 5 și cit mai rar note de...

Gherman Stepanovici face o pauză și apoi, în risetele tuturor, desenează în aer un uriaș și expresiv „2". Apoi continuă:

— Prieteni! Voi nici nu știți cît de mult aș dori să fiu inseris în echipajul vostru. Căci va veni ziua cînd veți zbura voi, iar eu voi rămîne pe Pămînt și vă voi invidia din tot sufletul...

Copiii își pot reprezenta cu greu așa ceva. Mai ales cei mici, din clasa I: nici n-au deschis caietele încă, iar școala li se prezintă ca un drum lung, fără sfîrșit. În clasă, învățătoarea lor îi liniștește:

— Nu vă speriați, copii. O să învățăm și să citim, și să scriem, și să socotim. De aceea am venit doar la învățat și ei o dată după cartea asta...

„Se povestește că la 12 aprilie 1961, începînd din ora a 3-a de studiu, butonul stației de radio al școlii era deschis pînă la maximum. Atunci, în „Orașul astral" nu știa încă toată lumea că Gagarin este unul și același cu tînarul pe care fiecare l-a întîlnit nu o dată pe stradă sau la cinematograful. Ceva mai tîrziu, cînd toți au aflat cine este, exclamațiile de triumf păreau că vor surpa clădirea școlii. Oare nu de aceea — zîmbesc acum profesorii — toate starturile ulterioare s-au dat în luna august, în timpul vacanței școlare?

Este vorba, desigur, de o glumă — dar, ca orice glumă bună, ea cuprinde un grăunte de adevăr. Ziua de 12 aprilie 1961 a hotărît soarta viitoare a multor cetățeni ai „Orașului astral". Și așa cum în trecut au fost multe orașe de fierari, de mîrinari sau de pictori din tată în fiu, nu e imposibil ca pe planeta noastră să se ivească un oraș al cosmonauților din tată în fiu, al cuceritorilor drumului către astre.

**O. BITOV,
G. VOHMIANIN**

„Orașul astral", 1 septembrie (text prescurtat, după „Ucitelskaia Gazeta")

Franța

Perspective sumbre pentru învățămînt

În Franța, luna septembrie pune probleme deosebit de grele în fața multor copii și tineri și a părinților lor. Un mare număr de oameni al muncii se întreabă cum pot face ca fiii lor să intre într-o școală medie sau profesională, lără a găsi însă răspuns la această întrebare. Potrivit celor mai recente date ale Institutului pedagogic național, publicate în Buletinul de informații al Ministerului Educației Naționale al Franței, peste 45 la sută din elevii în vîrstă de 14 ani sînt nevoiți să renunțe la școală și să intre în producție lără a avea vreo pregătire profesională.

Datele statistice oficiale ale Ministerului Educației Naționale sînt deosebit de elocvente. Din 100 de elevi, doar 20 se pot înscrie în școli tehnice sau profesionale și numai unul intră în liceu.

În Franța se resimte o lipsă cronică de școli profesionale, centre de meserii și colegii tehnice. Dacă în 1960 80.000 de elevi francezi au fost nevoiți să renunțe la gîndul de a-și însuși cunoștințe profesionale sau tehnice, în anul 1961 numărul acestora a fost de 100.000. Potrivit aceluiași date statistice oficiale, în anul trecut 1.270.000 de tineri și tinere în vîrstă de 14—17 ani

au intrat în vîrstă lără a-și însuși în prealabil nici o pregătire tehnică sau profesională. În anul acesta, după cum a declarat șeful Direcției educației naționale din Departamentul Sena, situația va fi încă și mai grea.

Aceasta provoacă o neliniște serioasă și o îngrijorare legitimă nu numai în rîndurile părinților, dar și în rîndurile membrilor organizațiilor democratice de masă din Franța, care cer guvernului să înăptuiască o reformă intr-adevăr democratică a sistemului de învățămînt.

Z. F.